IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1408

z dne 6. oktobra 2020

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Indonezije, Ljudske republike Kitajske in Tajvana

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1. Začetek preiskave

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 12. avgusta 2019 na podlagi člena 5 Uredbe (EU) 2016/1036 začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla (v nadaljnjem besedilu: SSHR ali izdelek v preiskavi) s poreklom iz Indonezije, Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: LRK ali Kitajska) in Tajvana (v nadaljnjem besedilu: zadevne države) v Unijo. Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]) (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku).

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 28. junija 2019 Evropsko jeklarsko združenje Eurofer (v nadaljnjem besedilu: Eurofer ali pritožnik) vložilo v imenu štirih proizvajalcev Unije, ki predstavljajo celotno proizvodnjo izdelka v preiskavi v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze o dampingu iz zadevnih držav in o posledični znatni škodi, kar je dovolj, da se upraviči začetek preiskave.

1.2. Registracija

(3) Komisija je z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/104 ([3]) uvedla obvezno registracijo uvoza izdelka v preiskavi bodisi s poreklom bodisi poslanega iz zadevnih držav. Registracija uvoza je prenehala z začetkom veljavnosti začasnih ukrepov iz spodaj navedene uvodne izjave 5.

1.3. Začasni ukrepi

(4) Komisija je v skladu s členom 19a osnovne uredbe dne 18. marca 2020 stranem predložila povzetek predlaganih dajatev in podrobne informacije o izračunu stopnje dampinga in stopnje, ki zadostuje za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Zainteresirane strani so bile pozvane, naj v treh delovnih dneh predložijo pripombe v zvezi s točnostjo izračunov. Na podlagi prejetih pripomb so bili opravljeni popravki izračunov enega tajvanskega proizvajalca izvoznika. Pripombe indonezijskih in kitajskih proizvajalcev izvoznikov na izračun niso vplivale.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.

([2]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Tajvana in Indonezije (UL C 269I, 12.8.2019. str. 1).

([3]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/104 z dne 23. januarja 2020 o obvezni registraciji uvoza nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Tajvana in Indonezije (UL L 19, 24.1.2020, str. 5).

(5) Komisija je 8. aprila 2020 z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/508 ([4]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz SSHR s poreklom iz Indonezije, LRK in Tajvana v Unijo.

(6) Kot je navedeno v uvodni izjavi 27 začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. julija 2018 do 30. junija 2019 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP), proučitev trendov, pomembnih za oceno škode, pa je zajemala obdobje od 1. januarja 2016 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.4. **Naknadni postopek**

(7) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so pritožnik, en uporabnik zadevnega izdelka, eno združenje uvoznikov, dva indonezijska, trije kitajski in dva tajvanska proizvajalca izvoznika ter kitajska in indonezijska vlada predložili pisna stališča v zvezi z začasnimi ugotovitvami v roku, določenem v členu 2(1) začasne uredbe.

(8) Stranem, ki so zahtevale zaslišanje, je bila ta možnost odobrena. Zaslišanje s pritožnikom je potekalo 5. maja 2020, s proizvajalcem izvoznikom Walsin Lihwa Co. (v nadaljnjem besedilu: Walsin) pa 22. aprila 2020. Komisija je 19. maja 2020 enemu proizvajalcu Unije poslala dodatno razkritje glede njegovega individualnega izračuna ciljne cene. Pripombe v zvezi s tem dodatnim razkritjem je Komisija prejela 25. maja 2020.

(9) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o ključnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih namerava uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz SSHR s poreklom iz Indonezije, LRK in Tajvana v Unijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(10) Komisija je prejela pripombe kitajske in indonezijske vlade, dveh indonezijskih, dveh kitajskih in enega tajvanskega proizvajalca izvoznika, pritožnika in enega uporabnika. Pritožnik je imel dve zaslišanji, eno s službami Komisije in drugo 12. avgusta 2020 v navzočnosti pooblaščenca za zaslišanje. Poleg tega je bilo pritožniku predloženo dodatno dokončno razkritje o delu analize učinka na dobavne verige za evropske družbe v okviru preskusa interesa Unije, kot je določeno v členu 7(2b) osnovne uredbe (glej oddelek 6.2.3.3 v nadaljevanju). Poleg tega je bilo na podlagi prejetih pripomb kitajskima proizvajalcema izvoznikoma Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: FSS) in Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: STSS) predloženo dodatno dokončno razkritje o izračunih nelojalnega nižanja cen in prodaji pod ceno. Poleg tega je bilo FSS poslano dodatno dokončno razkritje z revidiranim izračunom stopnje dampinga, saj je Komisija sprejela zahtevek družbe iz spodaj navedene uvodne izjave 143.

1.5. **Vzorčenje**

(11) Ker pripomb v zvezi z vzorčenjem ni bilo, se uvodne izjave 9 do 19 začasne uredbe potrdijo.

1.6. **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(12) Ker glede obdobja preiskave in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, se uvodna izjava 26 začasne uredbe potrdi.

1.7. **Popolnost začasnega in dokončnega razkritja**

(13) Kitajski izvoznik FSS je zahteval razkritje odstotka prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov, ki se uporabljajo pri določanju ciljne cene industrije Unije. Poleg tega sta družba FSS in proizvajalec izvoznik STSS zahtevala razkritje obsega prodaje proizvajalcev Unije, prodajnih cen na enoto in neškodljivih cen ter zneskov nelojalnega nižanja cen in prodaje pod ceno na model, pri čemer sta trdila, da gre za običajno prakso pri preiskavah trgovinske zaščite. Ti

([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/508 z dne 7. aprila 2020 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Indonezije, Ljudske republike Kitajske in Tajvana (UL L 110, 8.4.2020, str. 3).

zahtevki so bili zavrnjeni, saj večino vrst izdelka proizvajata en ali dva vzorčena proizvajalca. Zato bi razkritje obsega prodaje ali cen na vrsto izdelka razkrilo zaupne podatke podjetja. Kar zadeva prodajne, splošne in administrativne stroške vzorčenih proizvajalcev, so tovrstni podatki, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci Unije in jih je preverila Komisija, zaupne narave in jih zato z vidika člena 19 osnovne uredbe ni mogoče razkriti.

(14) Po dokončnem razkritju sta kitajska proizvajalca izvoznika FSS in STSS ponovila svojo zahtevo, naj se zagotovijo dodatne podrobnosti o izračunih nelojalnega nižanja cen in prodaje pod ceno, zlasti pa sta zahtevala informacije o vrsti izdelka v povezavi z obsegom prodaje industrije Unije ter o prodajnih cenah in stopnji nelojalnega nižanja cen in prodaje pod ceno na vrsto izdelka. V okviru varstva zaupnih podatkov, ki so jih predložile druge strani, je bilo stranema, ki sta zahtevali razkritje, zagotovljeno dodatno razkritje v obliki kazalnikov ali razponov. Dodatnih pripomb Komisija ni prejela.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1. Trditve v zvezi z obsegom izdelka

(15) Po začasnem in dokončnem razkritju je uporabnik Marcegaglia Specialities S.p.A. (v nadaljnjem besedilu: Marcegaglia) ponovil svoj zahtevek iz uvodne izjave 39 začasne uredbe, da bi bilo treba črne kolobarje izključiti iz obsega preiskave. Družba Marcegaglia je opozorila na razlike, ki obstajajo med črnimi in belimi kolobarji, kar zadeva površinsko hrapavost in površinsko obdelavo ter njihov estetski videz. V zvezi z zadnjim stavkom uvodne izjave 44 začasne uredbe je družba Marcegaglia trdila, da v zadevni industrijski uporabi črni in beli kolobarji med seboj niso zamenljivi. K tej točki je družba Marcegaglia dodala, da črni kolobarji ne izpolnjujejo visokih zahtev glede tlaka in korozije, ki jih izpolnjujejo beli.

(16) Poleg tega je družba Marcegaglia trdila, da se kakršno koli tveganje izogibanja, navedeno v uvodni izjavi 44 začasne uredbe, zdi malo verjetno, saj črne in bele kolobarje uporabljajo različne kategorije strank, zato izdelka med seboj ne tekmujeta in sta zlahka prepoznavna. Komisija pa bi v izogib morebitnemu tveganju izogibanja lahko uvedla posebno oznako TARIC za vsako od obeh oznak proizvoda.

(17) Glede uvodne izjave 45 začasne uredbe je družba Marcegaglia Komisijo zaprosila, naj razkrije količino črnih kolobarjev, ki jih je industrija Unije prodajala strankam, ki niso družba Marcegaglia. Komisija nima na voljo podatkov na ravni vrste izdelka za celotno industrijo Unije; te podatke ima samo za vzorčene proizvajalce. V vsakem primeru so podatki o prodaji na ravni vrste izdelka v smislu člena 19(1) osnovne uredbe zaupne narave in jih zato ni mogoče razkriti.

(18) Podobno sta indonezijska izvoznika ITSS in GCNS trdila, da bi Komisija morala stopnjo dobička industrije Unije, ki zadeva črne kolobarje, uporabiti le za izračun ločenega izračuna stopnje škode, saj se iz Indonezije skoraj izključno izvažajo le črni kolobarji, pri katerih je bila, ker gre za polizdelke, stopnja dobička nižja.

(19) V zvezi z zgornjimi trditvami je Komisija ugotovila, da je bil izdelek v preiskavi opredeljen v oddelku 2 obvestila o začetku na podlagi opredelitve iz pritožbe. Pritožnik je opredelil izdelke, ki jih je zadevna industrija proizvedla in prodala ter so se iz zadevnih držav uvozili po dampinških cenah in so zato povzročili škodo.

(20) Kar zadeva zahtevke za izključitev črnih kolobarjev, je Komisija v uvodnih izjavah 44 do 46 začasne uredbe pojasnila, zakaj taka izključitev ni upravičena.

(21) Poleg utemeljitev iz začasne uredbe je prosta prodaja črnih kolobarjev v obdobju preiskave obsegala [od 20 do 30] % ([5]) celotne prodaje na prostem trgu. Poleg tega bi izključitev črnih kolobarjev iz obsega preiskave ogrozila celotni „zeleni“ krožni poslovni model industrije Unije, ki uporablja odpadno nerjavno jeklo za proizvodnjo zadevnega izdelka, namenjenega prodaji ali nadaljnji predelavi v proizvodnem procesu. V takih okoliščinah bi se beli kolobarji iz nerjavnega jekla v Uniji vse bolj proizvajali iz dampinških črnih kolobarjev, pridelanih na okolju manj prijazen način v zadevnih državah, kar bi po vsej verjetnosti negativno vplivalo na samo preživetje proizvodnje belih kolobarjev in izdelkov nižje v proizvodni verigi Unije. Tak razvoj bi zaradi hitrega povečanja

([5]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon zdi točen.

uvoza po dampinških cenah srednje- do dolgoročno industrijo Unije prisilil, da zapre pomembne proizvodne linije. Hude posledice ne bi bile omejene le na proizvodnjo črnih kolobarjev iz odpadnega nerjavnega jekla, saj bi tudi uporabniki belih kolobarjev in tudi nadaljnjih izdelkov na koncu proizvodne verige še naprej imeli možnost nakupa izdelkov z znatno dampinško vsebino. Če bi bili črni kolobarji izključeni, bi se torej precej poslabšali pošteni konkurenčni pogoji na trgu SSHR in njegovega podrejenega trga v Uniji v škodo industrije Unije.

(22) Poleg tega je Komisija opozorila, da se v skladu z njeno ustaljeno prakso v preiskavah trgovinske zaščite ter da se omogoči poštena primerjava za določitev dampinga in škode, izdelek v preiskavi razvrsti na različne modele in vrste (kontrolne številke izdelka; v nadaljnjem besedilu: PCN). S pridobljenimi kontrolnimi številkami izdelka se izdelek v preiskavi običajno razvrsti glede na modele različnih velikosti in lastnosti. V tem primeru je končna obdelava SSHR opredeljena s predzadnjim znakom kontrolne številke izdelka, tj. B pomeni črno in W belo barvo. Zato je za ugotavljanje nelojalnega nižanja prodajnih, ciljnih in dampinških cen zagotovljena poštena primerjava, saj se črni kolobarji ne primerjajo z belimi in obratno.

(23) Nazadnje je Komisija ugotovila, da imajo tako proizvajalci Unije kot proizvajalci izvozniki v zadevnih državah vertikalno integriran poslovni model, ki vključuje proizvodnjo črnih in belih kolobarjev. To pomeni, da se lahko vsak tovrstni proizvajalec odloči, ali bo na prostem trgu prodajal črne ali bele kolobarje.

(24) V zvezi z dokončnim razkritjem je družba Marcegaglia ponovila zahtevo po razkritju števila strank proizvajalcev Unije in količin črnih kolobarjev, ki jih je industrija Unije v letu 2018 in v obdobju preiskave prodala drugim valjarjem, ki niso Marcegaglia. Komisija je opozorila, da so ti podatki zaupne narave. Komisija pa bi lahko predložila smiseln povzetek, in sicer da sta v obdobju preiskave [1–2] vzorčena proizvajalca Unije prodala [2–4] strankam [150 000–180 000] ([6]) ton črnih kolobarjev.

(25) Družba Marcegaglia je poleg tega trdila, da je preiskava potrdila, da v Uniji skoraj ni prostega trga za črne kolobarje, z edino izjemo družbe Marcegaglia, in je Komisijo kritizirala, ker iz te ključne okoliščine ni potegnila nikakršnega zaključka. Ta trditev je bila označena kot neutemeljena. Zgolj na podlagi dejstva, da je družba Marcegaglia največji uporabnik črnih kolobarjev na trgu Unije, ni mogoče utemeljiti posebne obravnave v zvezi s črnimi kolobarji ali jih izključiti iz obsega zadevnega izdelka.

(26) Po dokončnem razkritju je družba Marcegaglia v okviru sklica na uvodno izjavo 21 zgoraj tudi trdila, da so bili uvoženi črni kolobarji uporabljeni izključno kot surovina za proizvodnjo izdelkov nižje v proizvodni verigi (hladno valjanih izdelkov iz nerjavnega jekla, cevi iz nerjavnega jekla). Družba Marcegaglia ni uporabljala črnih kolobarjev za proizvodnjo belih kolobarjev za prodajo na prostem trgu Unije. Glede na navedeno je trdila, da je trditev Komisije, da bi se v primeru izključitve črnih kolobarjev iz obsega ukrepov vse več belih kolobarjev proizvajalo iz dampinških črnih kolobarjev, ki se v zadevnih državah proizvajajo okolju manj prijazno, težko razumeti.

(27) To trditev je bilo treba zavrniti. Če se za črne kolobarje dajatev ne uvede, je verjetno, da bodo proizvajalci Unije utrpeli vsaj posredno škodo na prodajnem trgu, na katerem konkurirajo družbi Marcegaglia. Poleg tega se nato lahko v Uniji pričakuje povečanje zmogljivosti za postopek žarjenja in dekapiranja, ki je potreben za spreminjanje črnih kolobarjev v bele, zlasti s predelavo poceni uvoženih črnih kolobarjev v bele, kar bi industriji Unije škodilo, saj je v polno integracijo vložila precejšnja sredstva. Če zaradi takih pogojev industrija Unije ne more več konkurirati, se bo morala obrniti na poceni uvoz po dampinških cenah ter tako dejansko opustiti svojo integriran in okolju prijaznejši poslovni model.

(28) Zahteva, da se črni kolobarji izključijo iz obsega preiskave, je bila zato zavrnjena.

(29) Več strani je ponovilo zahtevo po izključitvi črnih kolobarjev s širino, ki presega 1 800 mm, iz obsega preiskave. Po njihovem mnenju širina vpliva na lastnosti, kot je odpornost proti tlaku.

(30) Zaradi razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 47 in 48 začasne uredbe, se te trditve zavrnejo.

([6]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon zdi točen.

2.2. **Sklepi**

(31) Ker glede obsega izdelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 39 do 46 začasne uredbe, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 19 do 30 zgoraj.

3. **DAMPING**

3.1. **Indonezija**

(32) Po začasnem razkritju je glede ugotovitev dampinga v zvezi z indonezijskimi proizvajalci izvozniki Komisija prejela pripombe indonezijskih proizvajalcev izvoznikov PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (v nadaljnjem besedilu: GCNS) in PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (v nadaljnjem besedilu: ITSS) ter pritožnika Eurofer (v nadaljnjem besedilu: predložitev z dne 4. maja 2020). Poleg tega je Eurofer 7. februarja 2020 predložil pripombe v zvezi z izračunom dampinga za indonezijske proizvajalce izvoznike (v nadaljnjem besedilu: predložitev z dne 7. februarja 2020), ki jih zaradi časovnega okvira preiskave ni bilo mogoče obravnavati v začasni uredbi.

(33) Vse pripombe iz predložitve, navedene v uvodni izjavi 32, so obravnavane v tej uredbi.

3.1.1. *Proizvajalci izvozniki*

(34) Ker v zvezi z opisom indonezijskih proizvajalcev izvoznikov in z njimi povezanih dobaviteljev s sedežem v tehnološkem parku Indonesia Morowali Industrial Park (v nadaljnjem besedilu: IMIP) ni bilo pripomb, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 50 in 51 začasne uredbe potrdila.

3.1.2. *Uporaba člena 18 osnovne uredbe*

(35) Nazorna utemeljitev uporabe člena 18 osnovne uredbe je navedena v uvodnih izjavah 52 do 63 začasne uredbe.

(36) V predložitvi z dne 7. februarja 2020 je Eurofer trdil, da se informacije, ki so jih predložili indonezijski proizvajalci izvozniki, ne smejo upoštevati, ker naj bi bile nezanesljive, saj celovitega razkritja povezanih družb ni bilo, opredeljene povezane družbe, dejavne na področju proizvodnje in prodaje zadevnega izdelka ali dobave surovin, ki se uporabljajo v proizvodnem procesu, pa niso sodelovale.

(37) Poleg tega je Eurofer zahteval, naj Komisija ne uporabi določb člena 18(3) osnovne uredbe. Pritožnik se je pri tem skliceval na predhodno sodno prakso Sodišča Evropske unije ([7]) in pritožbenega organa Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: STO) ([8]).

(38) Navedeni zahtevki so bili zavrnjeni. Komisija je menila, da so si proizvajalci izvozniki močno prizadevali, da bi zagotovili zadostne informacije o razmerju do svojih dobaviteljev in strank. Kljub temu jim je zaradi odločitev glavnega delničarja in povezav med majhnimi delničarji in nekaterimi povezanimi strankami to le delno uspelo. Komisija je preverila, da so bili dobavitelji in stranke, ki so jih proizvajalci izvozniki opredelili kot povezane, dejansko povezani. Negotova razmerja z dobavitelji in strankami, ki so bili opredeljeni kot nepovezani, so bila upoštevana pri izračunu stopnje dampinga, tj. kadar je bilo upravičeno, so bile informacije, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki, prilagojene ali zavrnjene in nadomeščene z razpoložljivimi dejstvi.

3.1.3. *Normalna vrednost*

(39) Podrobnosti izračuna normalne vrednosti so navedene v uvodnih izjavah 64 do 85 začasne uredbe.

([7]) Sodba Splošnega sodišča z dne 22. maja 2014 v zadevi Guangdong Kito Ceramics in drugi proti Svetu Evropske unije, zadeva T-633/11, zlasti točki 100 in 111.

([8]) Poročilo pritožbenega organa, Združene države – protidampinški ukrepi na nekatere izdelke vroče valjanega jekla iz Japonske, WT/DS184/AB/R, zlasti odstavek 102.

(40) V predložitvi z dne 7. februarja 2020 je Eurofer trdil, da Komisija ne bi smela upoštevati nakupne cene nikljeve rude, ki so jo sporočili indonezijski proizvajalci izvozniki. Eurofer je to utemeljil z dejstvom, da proizvajalci izvozniki niso predložili vseh potrebnih elementov, da bi Komisija lahko ocenila, ali je bila nikljeva ruda kupljena po tržni ceni. Poleg tega je predlagal, naj Komisija kot razpoložljiva dejstva uporabi ceno primerljive nikljeve rude na Filipinih, navedeno v pritožbi, ali ceno niklja, navedeno na londonski borzi kovin.

(41) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 52 do 54, 60, 68, 80 in 82 do 85 začasne uredbe, je Komisija dejansko uporabila razpoložljiva dejstva v zvezi s cenami nikljeve rude, ki so jo plačali proizvajalci izvozniki. Kljub temu je Komisija v tem primeru menila, da je bila večina teh cen, razen v razmerju do dobavitelja, zanesljiva. Zato je Komisija kot razpoložljiva dejstva pri določanju primerljive tržne cene nikljeve rude uporabila podatke, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki, pri čemer je upoštevala najdražje nakupne transakcije, za katere je bilo najmanj verjetno, da bi na njih vplivala morebitna povezava z dobaviteljem. Kot določa člen 2(5) osnovne uredbe, Komisija, kjer so na voljo, daje prednost stroškom na podlagi evidenc, ki jih vodi stran v preiskavi, kadar te evidence ustrezno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi. Komisija je zato zahtevek združenja Eurofer zavrnila.

(42) V predložitvi z dne 4. maja 2020 je Eurofer trdil, da Komisija ni prilagodila stroškov za nikljevo rudo v skladu s členom 2(3) in (5) osnovne uredbe, čeprav je ugotovila, da je Indonezija ohranila več mehanizmov, ki povzročajo izkrivljanja v zvezi z nikljevo rudo, kot je opisano v uvodni izjavi 342 začasne uredbe. Eurofer je kot podlago za trditev navedel predhodno prakso Komisije ([9]) in sodno prakso STO ([10]).

(43) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 41, je Komisija nadomestila ceno nikljeve rude, na katero je vplivala povezava med proizvajalci izvozniki in njihovimi dobavitelji v skladu s členom 2(3) in (5) osnovne uredbe, ter določila primerljivo tržno ceno za nakupno ceno. Poleg tega je Komisija ugotovila, da je bil učinek intervencij indonezijske vlade obravnavan kot ločeno vprašanje v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe, kot je opisano v oddelku 6 začasne uredbe in v tej uredbi.

(44) Po dokončnem razkritju je Eurofer ponovil svoje stališče, da bi morala Komisija prilagoditi stroške nikljeve rude, da bi nevtralizirala izkrivljanja, ki jih povzroča vlada. Eurofer je trdil, kot prvo, da nadomestitev stroškov nikljeve rude, opisanih v uvodnih izjavah 41 in 43, ni bila izvedena v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, temveč v skladu s členom 18 osnovne uredbe. Kot drugo je navedel, da ima Komisija pravico nadomestiti stroške, na katere so vplivala izkrivljanja, ki jih povzroča vlada, v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, tudi v okviru obveznosti Unije, ki izhajajo iz njenega članstva v STO. V zvezi s tem je Eurofer trdil, da najnovejša sodna praksa STO ([11]) ne izključuje, da se v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO stroški proizvajalca izvoznika lahko nadomestijo v okoliščinah, ki nista okoliščini, navedeni v členu.

(45) Kot prvo, Komisija opozarja, da so bili stroški nikljeve rude, nabavljene pri povezanih dobaviteljih, dejansko nadomeščeni v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe. Člen 18 osnovne uredbe se je uporabil le v zvezi z metodologijo in transakcijami za določitev tržne nakupne cene, saj razmerje med proizvajalci izvozniki in njihovimi dobavitelji ni bilo vedno jasno. Drugič, kot je pojasnjeno v oddelku 6 te uredbe, je Komisija vztrajala pri svojem stališču, da je v tem primeru primerno uvesti protidampinško dajatev na ravni stopnje škode, če je ta nižja od stopnje dampinga. Pri tem je treba opozoriti, da je bila stopnja škode, določena za indonezijske proizvajalce izvoznike, dejansko nižja od tehtane povprečne stopnje dampinga. Posledično bi vsak nadaljnji dvig stroškov nikljeve rude samo še dodatno povečal stopnjo dampinga in tako vplival na raven ukrepov. Zato je Komisija ugotovila, da je trditev združenja Eurofer iz uvodne izjave 44 postala brezpredmetna.

([9]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/576 z dne 10. aprila 2019 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (UL L 100, 11.4.2019, str. 7).

([10]) Poročilo pritožbenega organa, Ukrajina – protidampinški ukrepi za amonijev nitrat, WT/DS493/AB/R, zlasti točki 6.85 in 6.105.

([11]) Poročilo pritožbenega organa, Ukrajina – protidampinški ukrepi za amonijev nitrat, WT/DS493/AB/R, točka 6.105.

(46) Kar zadeva metodologijo za določanje primerljive tržne cene nikljeve rude, so proizvajalci izvozniki pozdravili dejstvo, da je Komisija tržno ceno določila na podlagi dejanskih podatkov, ki so jih predložile družbe. Vendar pa so trdili, da je bila metoda, ki jo je uporabila Komisija, nesorazmerna in da je pripeljala do pretirano visokih tržnih stroškov nikljeve rude. Proizvajalci izvozniki so zlasti poudarili, da so se nakupne cene znatno razlikovale že, ko je šlo za odstopanja v vsebnosti niklja v višini 0,01 odstotne točke. Zato so proizvajalci izvozniki predlagali, naj Komisija za prilagoditev stroškov pri vsebnosti niklja upošteva dve decimalni mesti, namesto le enega.

(47) Komisija je zahtevek preučila in na podlagi informacij, ki jih je predložila družba GCNS, edina v skupini, ki je predložila celoten nabor informacij, ugotovila, da je odstopanje vsebnosti niklja v višini 0,01 odstotne točke dejansko vplivalo na nakupno ceno nikljeve rude. Komisija je zato zahtevek sprejela in ustrezno prilagodila tržne stroške nikljeve rude.

(48) Proizvajalci izvozniki so nadalje trdili, da bi morala Komisija primerljivo tržno ceno nikljeve rude povezanega dobavitelja PT Tsinghshan Steel Indonesia (v nadaljnjem besedilu: TSI) določiti na podlagi nakupov nepovezanih dobaviteljev nikljeve rude.

(49) Komisija je opozorila, da je nakupno ceno nikljeve rude proizvajalcev izvoznikov zavrnila, ker ni imela na voljo ustreznih podatkov o svetovni strukturi skupine. Dejstvo, da Komisija ni mogla ugotoviti, kateri dobavitelji s proizvajalci izvozniki dejansko niso bili povezani, prav tako velja za dobavitelje TSI.

(50) Kljub temu je Komisija po spremembi tržne cene, izračunane za GCNS, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 46 in 47, prilagodila tudi tržno nakupno ceno za TSI, tako da je za referenčno vrednost družbe GCNS uporabila razmerje med povprečno dejansko ceno, ki jo je plačala TSI, in ceno GCNS. To je bilo tudi v skladu s tehničnimi pripombami proizvajalcev izvoznikov v povezavi z alternativno določitvijo primerljive tržne cene nikljeve rude za TSI.

(51) Poleg tega je Komisija pri preučitvi pripomb zainteresiranih strani ugotovila, da pri izračunu normalne vrednosti v začasni fazi ni upoštevala nekaterih stroškov proizvodnje, ki jih je sporočila ITSS.

(52) Po popravku te opustitve, ni bila pri ITSS dobičkonosna nobena domača prodaja podobnega izdelka. Zato je Komisija normalno vrednost konstruirala tako, da je povprečnim proizvodnim stroškom podobnega izdelka ITSS v obdobju preiskave prištela naslednje:

(a) tehtano povprečje prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov, ki jih je imela družba GCNS pri domači prodaji podobnega izdelka v običajnem poteku trgovine v obdobju preiskave; ter

(b) tehtani povprečni dobiček, ki ga je z domačo prodajo podobnega izdelka v običajnem poteku trgovine v obdobju preiskave ustvarila družba GCNS.

(53) V zvezi z določitvijo normalne vrednosti za ITSS je v predložitvi z dne 4. maja 2020 Eurofer trdil, da Komisija ne bi smela sprejeti sklepa o reprezentativnosti in dobičkonosnosti domače prodaje neodvisnim strankam, če nima podatkov o celoviti globalni strukturi skupine.

(54) Komisija je poudarila, da so zaradi popravkov pri določitvi normalne vrednosti za družbo ITSS, opisani v uvodni izjavi 52, njeni prejšnji sklepi in posledično pripombe združenja Eurofer postali brezpredmetni.

(55) V skladu s sprejetimi pritožbami in pojasnili iz zgoraj navedenih uvodnih izjav 39 do 50 je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 64 do 72 in 80 do 85 začasne uredbe. Vidiki določitve normalne vrednosti za ITSS, opisani v uvodnih izjavah 73 do 79 začasne uredbe, so bili prilagojeni, kot je opisano v uvodnih izjavah 51 do 54.

3.1.4. *Izvozna cena*

(56) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodnih izjavah 86 in 87 začasne uredbe.

(57) Eurofer je v predložitvi z dne 7. februarja 2020 trdil, da Komisija uvoznih cen glavne stranke indonezijskih proizvajalcev izvoznikov v Uniji ne bi smela uporabiti kot razpoložljiva dejstva. Pritožnik je namreč trdil, da so proizvajalci izvozniki sodelovali pri vodenem nesodelovanju in da so pripravili razpoložljiva dejstva, ki bi pripeljala do ugodnejše določitve dampinga. Eurofer je slednjo trditev utemeljil z zaporedjem predložitev zadevne stranke. Eurofer je še zlasti poudaril, da je stranka podrobne podatke o cenah uvoznih transakcij iz Indonezije predložila šele potem (predložitev z dne 4. novembra 2019, referenčna številka t19.005668), ko je Komisija indonezijskim proizvajalcem izvoznikom 23. oktobra 2019 poslala drugi poziv k dopolnitvi (referenčna številka t19.005465). Na podlagi tega je Eurofer sklenil, da so indonezijski proizvajalci izvozniki od stranke v Uniji zahtevali, naj zagotovi podatke kot nadomestek za njihov izvozni seznam.

(58) Pritožnik je svoje trditve, opisane v uvodni izjavi 57, ponovil v predložitvi z dne 4. maja 2020.

(59) V zvezi s tem je treba pojasniti, da je stranka v Uniji že od samega začetka sodelovala v preiskavi. Komisija je 18. oktobra 2019 zastavila vprašanje, ali je podjetje pripravljeno predložiti dodatne informacije o uvozu izdelka v preiskavi s poreklom iz Indonezije glede na transakcijo in vrsto izdelka (referenčna številka t20.003960). Družba je zahtevane informacije predložila 25. oktobra 2019 (referenčna številka t19.005556). Stranka Unije je predložitev z dne 4. novembra 2019, na katero se sklicuje Eurofer, predložila kot pojasnilo v zvezi z dodatnimi vprašanji Komisije.

(60) Poleg tega je Komisija opozorila, da so indonezijski proizvajalci izvozniki predložili popoln seznam svojega izvoza v Unijo. Komisija je lahko med drugim preverila vrste izdelkov, količine, vrednosti in namembni kraj izvoza. Ker pa povezani trgovci v tretjih državah, udeleženih v izvozu, v preiskavi niso sodelovali, Komisija ni mogla določiti izvozne cene na podlagi njihove cene pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki. V tem primeru se je Komisija odločila uporabiti že obstoječe podatke iz dokumentacije, ki jih je dopolnila s podrobnimi informacijami glede na vrsto transakcije in vrsto izdelka, ki jih je predložila stranka v Uniji.

(61) Poleg tega je Komisija v okviru primerjave teh cen z uradno trgovinsko statistiko Eurostata ugotovila, da so bile uvozne cene na enoto, določene na podlagi vseh razpoložljivih virov, zelo podobne. Zato je Komisija menila, da so informacije, ki jih je predložila glavna stranka v Uniji, primerne za uporabo kot razpoložljiva dejstva.

(62) Zato se trditve združenja Eurofer, opisane v uvodnih izjavah 57 in 58, zavrnejo.

(63) Ker glede izvozne cene ni bilo dodatnih pripomb razen pripomb, obravnavanih v uvodnih izjavah 56 do 62, sta bili uvodni izjavi 86 in 87 začasne uredbe potrjeni.

3.1.5. *Primerjava*

(64) Podrobnosti o primerjavi normalne vrednosti z izvozno ceno so navedene v uvodnih izjavah 88 in 89 začasne uredbe.

(65) V predložitvi z dne 4. maja 2020 je Eurofer trdil, da Komisija v zvezi z nesodelovanjem povezanih trgovcev, udeleženih v izvozu indonezijskih proizvajalcev izvoznikov, kar zadeva določitev izvozne cene za primerjavo, ni prišla do pravilnih sklepov. Eurofer je namreč trdil, da Komisija informacij, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki v zvezi s prevozom, manipuliranjem in natovarjanjem ter drugimi dodatnimi stroški (kot so provizije, kreditni stroški, bančni stroški, pretvorba valut), ne bi smela upoštevati, ne da bi jih preverila.

(66) Eurofer je poleg tega podvomil o verodostojnosti odbitka prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov (v nadaljnjem besedilu: stroški PSA) ter dobička pri izvozu udeleženih povezanih trgovcev od izvozne cene, saj njihove identitete in razmerja s proizvajalci izvozniki ni bilo mogoče preveriti.

(67) Nazadnje je Eurofer trdil, da bi morala Komisija razkriti identiteto povezanega trgovca, katerega javno dostopne računovodske izkaze je uporabila za določitev stroškov PSA, odštetih od izvozne cene.

(68) Komisija je menila, da indonezijskih proizvajalcev izvoznikov ni obravnavala ugodneje, ko je uporabila razpoložljiva dejstva bodisi iz javnih virov bodisi iz virov, ki so jih zagotovili proizvajalci izvozniki sami. Komisija je opozorila, da je za določitev izvozne cene za primerjavo z normalno vrednostjo, tj. na ravni franko tovarna, od izvozne cene na ravni CIF, določene na podlagi uvoznih cen stranke v Uniji, odštela provizije nepovezanega trgovca, vključenega v izvoz, stroške PSA več povezanih trgovcev, vključenih v izvoz, dobiček nepovezanega uvoznika, stroške čezmorskega prevoza in zavarovanja, manipuliranja in natovarjanja v Indoneziji, prevoza v Indoneziji ter stroške kredita za vsako izvozno transakcijo posebej.

(69) Tako je Komisija pri vsaki transakciji odštela stroške PSA vseh povezanih trgovcev, udeleženih v izvozu, čeprav so proizvajalci izvozniki trdili, da niso bili vsi udeleženi v vseh prodajnih kanalih. Poleg tega je Komisija odštela stroške kredita ob upoštevanju indonezijskih obrestnih mer in povprečnega trajanja trgovinskega posojila, ki ga je prejela stranka v Uniji, čeprav indonezijski proizvajalci izvozniki pri izvozu v Unijo trgovinskih posojil niso izdajali. V tem primeru je Komisija menila, da bi izvozni kredit lahko zagotovil eden od povezanih trgovcev, udeleženih v izvozu.

(70) Glede identitete povezanega trgovca, katerega računovodski izkaz je bil uporabljen za določitev stroškov PSA, je treba opozoriti, da so proizvajalci izvozniki menili, da gre za informacije občutljive narave. Zato Komisija v začasni uredbi teh informacij ni razkrila.

(71) Komisija je iz razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah 68 do 70, zahtevek združenja Eurofer zavrnila.

(72) Proizvajalci izvozniki so trdili, da je bila prilagoditev izvozne cene zaradi stroškov PSA povezanih trgovcev s sedežem zunaj Unije neupravičena oziroma bi bilo treba to prilagoditev izračunati drugače. Komisija je predlagani alternativni izračun zadevne prilagoditve sprejela in izvozno ceno ustrezno prilagodila. Ker so se zadevne prilagoditve nanašale na zaupne poslovne podatke proizvajalcev izvoznikov, so bile podrobnosti proizvajalcem izvoznikom razkrite v posebnem dokončnem razkritju za podjetja.

(73) Ker dodatnih pripomb v zvezi s primerjavo normalne vrednosti z izvozno ceno ni bilo, sta bili uvodni izjavi 87 in 88 začasne uredbe, kar zadeva prilagoditve normalne vrednosti, potrjeni.

3.1.6. *Stopnje dampinga*

(74) Kot je podrobno obrazloženo v uvodnih izjavah 32 do 73, je Komisija upoštevala pripombe zainteresiranih strani in ponovno izračunala stopnjo dampinga za indonezijske proizvajalce izvoznike.

(75) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Stopnja dampinga (v %)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Vse druge družbe	17,7

(76) Izračuni individualnih stopenj dampinga po popravkih in prilagoditvah na podlagi pripomb zainteresiranih strani po začasnem razkritju so bili razkriti indonezijskim proizvajalcem izvoznikom.

3.2. **Ljudska republika Kitajska**

3.2.1. *Uvodne pripombe*

(77) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 95 do 99 začasne uredbe, se je Komisija v zvezi z enim od vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: Zhenshi), odločila uporabiti člen 18 osnovne uredbe. Komisija ni mogla uskladiti več številk, bistvenih za izračun individualne stopnje

dampinga družbe, kot so obseg proizvodnje na vrsto izdelka, poraba vložkov energije, razporeditev stranskih proizvodov in režijski stroški proizvodnje z revidiranimi računovodskimi izkazi podjetja, računi za upravljanje stroškov in podatki v internih informacijskih aplikacijah.

(78) Zato je Komisija ugotovila, da so bili predloženi podatki nezanesljivi, in se odločila, da bo uporabila člen 18(1) osnovne uredbe za dokončno določitev stopenj dampinga in škode za proizvajalca izvoznika. Zaradi tega je bila za zadevno družbo v začasni fazi uvedena preostala stopnja dampinga.

(79) Po začasnem razkritju je družba Zhenshi v predložitvi ponovno izrazila svoje stališče glede odločitve Komisije, da uporabi člen 18 osnovne uredbe in da se uvede preostalo dajatev. Družba je trdila, da je imela Komisija, ne glede na to, da ni predložila ustreznih podatkov za izračun normalne vrednosti, na voljo vse preverjene podatke o izvozu, potrebne za izračun individualne stopnje škode. V zvezi s tem je družba zaprosila Komisijo, naj uporabi člen 18(3) osnovne uredbe, ker *„čeprav informacije, ki jih je predložila družba, niso idealne v vseh pogledih, pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev v tem primeru“*.

(80) Po preučitvi te trditve, se je Komisija v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe odločila za izračun individualne stopnje dampinga in stopnje škode za družbo Zhenshi na podlagi razpoložljivih dejstev.

(81) Pri stopnji dampinga so bili za določitev izvozne cene uporabljeni preverjeni podatki o izvoznih cenah družbe. Za vsako vrsto izdelka, ki jo je izvozila družba Zhenshi, je bila za izračun uporabljena normalna vrednost enega od drugih dveh sodelujočih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Če je normalna vrednost za to določeno vrsto izdelka obstajala v obeh zadevnih družbah, je bila uporabljena višja od obeh vrednosti. Ugotovljeno je bilo, da je taka metodologija razumna, saj družba Zhenshi ni zagotovila zadostnih podatkov za izračun normalne vrednosti. Če za določeno vrsto izdelka normalna vrednost v nobeni od obeh družb ni obstajala, je bila uporabljena normalna vrednost tiste vrste izdelka, ki je najbolj podobna vrsti izdelka, ki ga izvaža družba Zhenshi. Nato so bile normalne vrednosti primerjane z izvoznimi cenami glede na vrsto izdelka, prilagojenimi na ceno franko tovarna, ki jo je predložila družba Zhenshi in ki je bila preverjena med preveritvenim obiskom.

(82) Na podlagi zgornjega izračuna je bila individualna stopnja dampinga za družbo Zhenshi, izražena v odstotkih vrednosti CIF samega podjetja, določena na 71,7 %.

(83) V skladu z drugim odstavkom člena 9(6) osnovne uredbe se stopnja dampinga družbe ni uporabila za izračun tehtane povprečne stopnje dampinga za nevzorčene sodelujoče družbe, ker je temeljila na razpoložljivih podatkih.

(84) Po dokončnem razkritju je združenje Eurofer izpodbijalo odločitev Komisije, da bo za družbo Zhenshi izračunala individualno stopnjo dampinga. Pritožnik je nasprotoval spremembi stališča Komisije ob dokončnem razkritju ter poudaril, da je kitajski izvoznik le ponovil svoje prejšnje argumente in ni predložil novih informacij. Po mnenju pritožnika je Komisija v začasni fazi jasno ugotovila, da ni bilo mogoče izračunati individualne stopnje dampinga za družbo Zhenshi, saj več bistvenih številk ni bilo mogoče uskladiti z revidiranimi računovodskimi izkazi, računi za upravljanje in informacijskimi podatkovnimi zbirkami družbe.

(85) Eurofer je nadalje trdil, da bi moral izračun stopnje dampinga temeljiti na lastnih podatkih družbe, kar je v nasprotju z metodologijo, ki jo je Komisija uporabila v dokončni fazi.

(86) Nazadnje je pritožnik izrazil dvome o tem, kako je Komisija lahko sprejela izvozne cene družbe Zhenshi, če odgovorov na vprašalnik ni bilo mogoče uskladiti z revidiranimi računovodskimi izkazi.

(87) Prvič, Komisija še vedno vztraja pri svojem sklepu, da na podlagi podatkov, ki jih je predložila družba Zhenshi, ni bilo mogoče izračunati normalne vrednosti. Težava usklajevanja podatkov zadeva podatke v povezavi s proizvodnjo, zalogami, stroški in porabo vložkov le na ravni dodelitve za različne vrste izdelka, zaradi česar izračun normalne vrednosti ni bil mogoč. Vendar pa je družba Zhenshi predložila vse elemente, potrebne za določitev izvozne cene, ki jih je Komisija lahko preverila.

(88) Drugič, družba je po začasnem razkritju predložila nov veljaven argument, in sicer da bi se lahko izračunala individualna stopnja škode, ker je Komisija priznala, da je lahko preverila podatke o izvozu. Komisija se je strinjala s to trditvijo ter nato izračunala individualno stopnjo škode in posledično stopnjo dampinga v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe.

(89) V nasprotju z izjavo združenja Eurofer ni neobičajno, da normalna vrednost družbe ne temelji na podatkih, ki jih je predložil proizvajalec izvoznik. Komisija lahko uporabi razpoložljiva dejstva, vključno s podatki iz drugih virov, če so bile predložene informacije, na primer, nezanesljive.

(90) Tako v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe in kot je razvidno iz uvodne izjave 81, normalna vrednost družbe Zhenshi temelji na razpoložljivih dejstvih, kar je objektivna presoja. V tem posebnem primeru je ta presoja privedla do individualne stopnje dampinga na srednji ravni kitajskih družb in na najnižjo stopnjo škode zaradi ravni izvoznih cen družbe.

(91) Komisija nazadnje ni našla razloga za zavrnitev podatkov o prodaji in prometu družbe niti za zavrnitev nekaterih izvoznih transakcij iz izračuna. Kljub težavam pri razporeditvi stroškov in vložkov za proizvodnjo izdelkov je bilo mogoče podatke o izvozu in prometu preveriti in uskladiti z revidiranimi računovodskimi izkazi podjetja, pa tudi z objektivnimi zunanjimi dokumenti, kot so izjave o DDV, carinske deklaracije ter dejanski transportni in zavarovalni dokumenti.

(92) Zaradi zgoraj navedenih razlogov v uvodnih izjavah 87 do 91 so bile trditve pritožnika zoper uporabo člena 18(3) osnovne uredbe v zvezi z družbo Zhenshi zavrnjene.

3.2.2. *Normalna vrednost*

3.2.2.1. Obstoj znatnega izkrivljanja

(93) Kar zadeva proizvajalce izvoznike iz LRK, je Komisija, v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe, normalno vrednost v državi porekla konstruirala izključno na podlagi stroškov proizvodnje in prodaje, ki odražajo neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti v ustrezni reprezentativni državi.

(94) V uvodnih izjavah 103 do 157 začasne uredbe je naveden podroben pregled vseh razpoložljivih dokazov o poseganju države v kitajsko gospodarstvo na splošno in tudi v jeklarski sektor, ki so pokazali, da cene ali stroški, vključno s stroški surovin, energije in dela zaradi vpliva znatnega poseganja države v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe niso rezultat sil prostega trga.

(95) Na tej podlagi in ker kitajske vlade v preiskavi ni sodelovala, je Komisija začasno sklenila, da v tem primeru za določitev normalne vrednosti ni primerno uporabljati domačih cen in stroškov.

(96) Po začasnem razkritju so bile v zvezi z uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe prejete pripombe kitajske vlade in kitajskega proizvajalca izvoznika FSS.

(97) Obe zainteresirani strani sta trdili, da člen 2(6a) osnovne uredbe ni v skladu s pravili STO, in sicer s členom VI.1(b) ter členom 2.2 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu: GATT) ter da osnovna uredba uvaja pojem „znatnega izkrivljanja“, ki v členu 2.2 Protidampinškega sporazuma STO ni naveden kot ena od okoliščin za konstruiranje normalne vrednosti. Poleg tega z navajanjem stroškov proizvodnje in prodaje v reprezentativni državi ali mednarodnih cen, stroškov ali referenčnih vrednosti normalna vrednost, konstruirana na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe, domnevno presega področje uporabe člena VI.1(b) GATT in člena 2.2 Protidampinškega sporazuma STO, ki zahteva uporabo stroškov v državi porekla.

(98) Za namen te preiskave je Komisija v uvodni izjavi 95 sklenila, da je primerno uporabiti člen 2(6a) osnovne uredbe. Komisija se s stališčem zainteresirane strani, da ne sme uporabiti člena 2(6a), ni strinjala. Nasprotno, Komisija meni, da se člen 2(6a) lahko uporablja in da ga je v okoliščinah obravnavane zadeve treba uporabiti. Poleg tega Komisija meni, da je ta določba skladna z obveznostmi Evropske unije v okviru STO. Komisija meni, da, kot je pojasnjeno v zadevi DS473 EU-Biodiesel (Argentina), določbe osnovne uredbe, ki se na splošno uporabljajo za vse članice STO, zlasti drugi pododstavek člena 2(5) osnovne uredbe, dopuščajo uporabo podatkov iz tretje države, ki so ustrezno prilagojeni, če je taka prilagoditev potrebna in utemeljena.

(99) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da delovni dokument služb Komisije o znatnem izkrivljanju v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite ([12]) ne more biti opredeljen kot „poročilo“, ki bi ga bilo treba v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe *„pripraviti, objaviti in redno posodabljati*“. Kitajska vlada je tudi trdila, da zadevni delovni dokument ni reprezentativen in da močno odstopa od dejstev.

(100) Poleg tega je kitajska vlada pripomnila, da je bil tovrsten delovni dokument pripravljen samo za Kitajsko, za druge države, vključno z reprezentativno državo v preiskavi oziroma za države članice Evropske unije, pa tovrstna ocena trga ni bila opravljena. Po mnenju kitajske vlade je to vzbudilo pomisleke glede načela države z največjimi ugodnostmi in nacionalne obravnave.

(101) Komisija v odgovor na to trditev poudarja, da je poročilo javno dostopno že od decembra 2017, da bi vse zainteresirane strani imele dovolj možnosti za ovrženje, dopolnitev ali predložitev pripomb v zvezi s poročilom in dokazi, na katerih temelji. Kitajska vlada se je vzdržala predložitve kakršne koli zavrnitve ali pripomb glede vsebine in dokazov iz poročila od njegove objave decembra 2017. Kitajska vlada prav tako ni predložila dokazov o zastarelosti poročila. Komisija vsekakor ugotavlja, da so glavni dokumenti o politiki in dokazi iz poročila, vključno z zadevnimi petletnimi načrti in zakonodajo, ki se uporablja za zadevni izdelek v OP, še vedno relevantni. Glede pomislekov v zvezi z diskriminacijo Komisija opozarja, da se tako poročilo, kot določa člen 2(6a)(c) osnovne uredbe, lahko pripravi za eno samo državo, kadar ima Komisija utemeljene indice o morebitnem znatnem izkrivljanju v določeni državi ali sektorju te države. Komisija je na podlagi sprejetja novih določb člena 2(6a) osnovne uredbe decembra 2017 take indice o znatnih izkrivljanjih za LRK tudi imela. Komisija preučuje podobna poročila o drugih državah. Zato je Komisija te trditve zavrnila.

(102) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada ponovila svoje trditve v zvezi s statusom delovnega dokumenta služb Komisije iz uvodne izjave 99, diskriminatorno obravnavo Kitajske in domnevno kršitvijo klavzule o državi z največjimi ugodnostmi in o nacionalni obravnavi ter neskladnostjo člena 2(6a) osnovne uredbe s členom 2.2 Protidampinškega sporazuma STO. Vendar Komisija ni prejela nikakršnih novih argumentov ali dokazov, na podlagi katerih bi lahko spremenila začasno zavrnitev teh trditev ali sklepov Komisije iz uvodne izjave 101.

(103) V isti predložitvi je kitajska vlada trdila, da je bilo poročilo objavljeno kot delovni dokument služb Komisije in da ni bilo nobenih dokazov ali znakov, da je Komisija dokument potrdila ali odobrila ob njegovi objavi ali po njej. Ker je bil dokument objavljen kot delovni dokument služb Komisije, ki ga Komisija ni uradno potrdila ali odobrila, obstajajo resni dvomi o tem, ali je mogoče tak dokument šteti za uradno stališče Komisije ter ali njegov pravni status izpolnjuje zahtevo iz člena 2(6a) osnovne uredbe o pripravi, objavi in posodobitvi poročil Komisije.

(104) Poročilo je tehnični dokument, ki temelji na dejstvih in se uporablja samo v okviru preiskav o trgovinski zaščiti. Zato se izda kot delovni dokument služb Komisije, saj je zgolj opisne narave in ne izraža političnih stališč, preferenc ali sodb. To ne vpliva na njegovo vsebino, in sicer vire informacij o obstoju znatnih izkrivljanj v kitajskem gospodarstvu, pomembnih za uporabo člena 2(6a)(c) osnovne uredbe. V tej preiskavi je poročilo, vključno z dokazi, ki jih vsebuje, del dokumentacije, ki utemeljuje uporabo člena 2(6a). Kitajska vlada ni predložila nikakršnih dokazov glede neveljavnosti informacij ali da se teh v tej preiskavi ne bi smelo uporabljati. V vsakem primeru Komisija

([12]) SWD(2017) 483 final/2 z dne 20. decembra 2017.

opozarja, da obstoj poročila o državi ni nujen pogoj za uporabo člena 2(6a), saj člen 2(6a)(c) navaja, da Komisija pripravi, objavi in redno posodablja poročilo, če je to primerno za učinkovito uporabo te uredbe. To, kar se upošteva za uporabo metodologije v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe, je ugotovitev, da so v zadevnem primeru prisotna znatna izkrivljanja, do česar je v tej preiskavi prišlo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(105) V isti predložitvi je kitajska vlada opozorila na vprašanje domnevne neskladnosti člena 2(6a) osnovne uredbe s členom 2.2.1.1 Protidampinškega sporazuma STO, saj je Komisija zavrnila stroške kitajskih družb, ne da bi ugotovila, ali so bile njihove evidence vodene v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli Kitajske oziroma ali so evidence razumno odražale stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

(106) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 93 do 98, je Komisija sklenila, da je glede na obstoj znatnega izkrivljanja v smislu točke (b) navedenega člena primerno uporabiti člen 2(6a) osnovne uredbe. Kitajske družbe so imele možnost predložiti pripombe, vendar tega niso storile. Zato vprašanje, ali so bile evidence kitajskih družb vodene v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli Kitajske, ali pa so evidence razumno odražale stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka, ne vpliva na sklep o uporabi metodologije iz člena 2(6a) osnovne uredbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(107) Kitajska vlada je nazadnje trdila, da je preiskava potekala ob predpostavki, da obstajajo znatna izkrivljanja na kitajskem trgu in v zadevnem sektorju, ter da zainteresirane strani niso imele možnosti zagovarjati svojih interesov in dokazati, da njihove evidence ustrezno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi.

(108) Zainteresirane strani so bile pozvane k predložitvi pripomb o domnevnem izkrivljanju trga v LRK in morebitni uporabi člena 2(6a) osnovne uredbe. Nekateri kitajski proizvajalci izvozniki so v izpolnjenih vprašalnikih in ločenih vlogah predložili pripombe na domnevno izkrivljanje trga. Pripombe v zvezi s tem so bile obravnavane v uvodnih izjavah 111 do 113 začasne uredbe in v zgoraj navedenih uvodnih izjavah 98 do 101. Kitajska vlada priložnosti za pripombe v zvezi z domnevnim izkrivljanjem trga v roku, določenem v oddelku 5.3.2 obvestila o začetku ([13]) ni izkoristila. Prav tako ni odgovorila na vprašalnik s posebnimi vprašanji o obstoju znatnega izkrivljanja v LRK, ki je bil poslan 12. avgusta 2019. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(109) Ker drugih pripomb glede uporabe člena 2(6a)(b) osnovne uredbe ni bilo, je Komisija potrdila uvodne izjave 103 do 159 začasne uredbe.

3.2.2.2. Reprezentativna država

(110) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 160 do 178 začasne uredbe, je Komisija začasno izbrala Brazilijo kot ustrezno reprezentativno državo v tem postopku, ker izpolnjuje vsa merila iz prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe.

(111) Po začasnem razkritju je uporabnik družba Marcegaglia podal pripombe o izbiri reprezentativne države. Trdil je, da Brazilija ni primerna reprezentativna država, ker ima le enega samega velikega proizvajalca izdelka v preiskavi, ki je vertikalno integriran in poganja trg, saj nadzoruje celotno dobavno verigo, od proizvodnje plošč do distribucije izdelkov na koncu proizvodne verige. Poleg tega je uporabnik trdil, da je brazilski trg ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla zaščiten z več protidampinškimi ukrepi.

([13]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Tajvana in Indonezije (UL C 269I, 12.8.2019, str. 1).

(112) Komisija je svojo analizo o izbiri reprezentativne države razkrila v dveh zaporednih dopisih ([14]). V teh dopisih so bila zainteresiranim stranem sporočena merila za izbiro reprezentativne države in možne alternative. Zainteresirane strani so bile pozvane k predložitvi pripomb o Komisijini izbiri in predložitvi lastnih predlogov najustreznejših reprezentativnih držav. Družba Marcegaglia v zvezi s tem ni predložila nobene pripombe.

(113) Kljub temu domnevni prevladujoči položaj nekaterih družb ali obstoj protidampinških ukrepov na domačem trgu reprezentativne države v zvezi s sektorjem izdelka v preiskavi nimata vloge pri izbiri reprezentativne države. Komisija je za konstrukcijo referenčnih vrednosti uporabila brazilske uvozne cene surovin, pomožnih materialov in vložkov energije, vključno s proizvodnimi dejavniki, ki se uporabljajo za proizvodnjo plošč ali proizvodnjo celo nadaljnjih vhodnih surovin, kot so metalurški koks, žlindra ali taljeno železo. Te vložke uporabljajo številni sektorji v reprezentativni državi, zato domnevna omejena notranja konkurenca na trgu ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla ali njena zaščita s protidampinškimi ukrepi ne moreta bistveno vplivati na povprečno uvozno ceno zadevnih vložkov.

(114) Družba Marcegaglia je tudi poudarila, da je proizvajalec v reprezentativni državi povezan z enim od pritožnikov.

(115) Proizvajalec v Braziliji, Aperam Inox America do Sul S.A., je dejansko povezan z vzorčenim proizvajalcem Unije Aperam Stainless Belgium. Vendar pa Komisija ni našla nobenih dokazov za izkrivljajoč učinek povezave na stroške PSA in dobiček brazilskega podjetja.

(116) Na podlagi navedenega se zahtevek družbe Marcegaglia zavrne, uvodne izjave 160 do 178 začasne uredbe pa se potrdijo.

3.2.2.3. Viri, uporabljeni za določitev neizkrivljenih stroškov

(117) Viri, ki jih je Komisija uporabila za določitev neizkrivljenih stroškov proizvodnih dejavnikov pri izračunu neposrednih proizvodnih stroškov, so bili navedeni v uvodnih izjavah 179 do 183 začasne uredbe.

(118) V zvezi s tem je pritožnik vložil pritožbo glede uporabe statističnih podatkov Mednarodne organizacije dela (v nadaljnjem besedilu: ILO) za določitev neizkrivljenih stroškov dela. Eurofer je trdil, da bi se morala Komisija zanašati na javno dostopne statistične podatke, ki jih je objavilo brazilsko jeklarsko združenje, saj so stroški dela v brazilski jeklarski industriji veliko višji kot v celotnem proizvodnem sektorju. Pritožnik je predložil te statistične podatke.

(119) Komisija je statistične podatke, predložene v podporo tej trditvi, analizirala. Poročilo brazilskega inštituta za jeklo, v katerem so navedene informacije o skupnih plačah, prispevkih za socialno varstvo in celotni zaposlenosti v sektorju, ki ga je predložilo združenje Eurofer v podporo svoji trditvi, razlikuje med skupno prijavljeno delovno silo, dejansko aktivno delovno silo in podizvajalsko delovno silo. Ker ima poročilo le neobdelane podatke, brez opisa metodologije, ni jasno, kako je mogoče skupne številke o „plačah za zaposlene“ in prispevkih za socialno varnost povezati s številom zaposlenih. Za delavce, zaposlene pri podizvajalcih, ni podatkov o ravni socialnih prispevkov in povprečnem delovnem času. Poleg tega so povprečni stroški dela v jeklarskem sektorju v skladu z izračuni v predložitvi združenja Eurofer skoraj štirikrat višji od stroškov dela, ki jih je začasno izračunala Komisija na podlagi uradnih statistik ILO v zvezi s proizvodnim sektorjem v Braziliji. Tudi z najbolj konservativnim pristopom in ob upoštevanju skupnega števila zaposlenih bi bilo v skladu s statističnimi podatki brazilskega jeklarskega združenja plačilo za uro opravljenega dela v jeklarskem sektorju v povprečju za skoraj 20 % višje kot v finančnem sektorju in za 50 % višje kot v sektorju IT v Braziliji, v primerjavi s številkami iz uradnih statističnih podatkov ILO. Ker številke, ki jih je predložilo združenje Eurofer, ne morejo biti podlaga za oceno stroškov dela na uro in ker metodologija, ki stoji za njimi, ni znana, je Komisija menila, da je za izračun stroškov dela ta vir manj zanesljiv kot statistični podatki ILO.

(120) Na podlagi navedenega se zahtevek združenja Eurofer zavrne, uvodne izjave 179 do 183 začasne uredbe pa se potrdijo.

([14]) Dopis z dne 9. septembra 2019 in dopis z dne 10. oktobra 2019 o virih za določitev normalne vrednosti.

3.2.2.4. Neizkrivljeni stroški in referenčne vrednosti

(121) V uvodnih izjavah 185 do 200 začasne uredbe so bili navedeni proizvodni dejavniki, ki se uporabljajo za določitev neizkrivljenih neposrednih stroškov proizvodnje, njihova neizkrivljena vrednost in metodologija njihovega izračuna.

(122) Po začasnem razkritju sta dva kitajska proizvajalca izvoznika – FSS in STSS – predložila več zahtevkov v zvezi z zgoraj navedenimi uvodnimi izjavami.

(123) Zainteresirani strani sta trdili, da je za več proizvodnih dejavnikov neizkrivljena vrednost referenčnih vrednosti previsoka, kar je lahko posledica uporabe presplošnih brazilskih carinskih oznak in s tem primerjave neenakih vložkov oziroma zelo majhnega obsega brazilskega uvoza z veliko večjo količino vložkov kitajskih proizvajalcev.

(124) Zainteresirane strani so bile z obvestilom z dne 10. oktobra obveščene o carinskem zakoniku, ki ga namerava Komisija uporabiti kot referenčno merilo za neizkrivljene vrednosti za vse proizvodne dejavnike. Zainteresirane strani so imele tudi dostop do ustreznih podatkov o količinah in vrednosti uvoza reprezentativne države, saj je bil obvestilu priložen izvleček brazilskih carinskih statističnih podatkov. Na tej stopnji ni bila prejeta nobena pripomba.

(125) Poleg tega so bili vsi proizvodni dejavniki podrobno obravnavani med preveritvenimi obiski v zadevnih družbah. Med drugim je takrat potekala tudi razprava o natančni sestavi danega vložka in predlagani oznaki HS, ki je bila, kjer je bilo primerno, popravljena v dogovoru z družbo.

(126) Nazadnje, Komisija ni primerjala obsega uvoza v reprezentativno državo s količinami, ki so jih kitajski proizvajalci izvozniki kupili in porabili za posebne vložke. Obseg uvoza v Brazilijo je bil res manjši, vendar se je še vedno štel za reprezentativnega.

(127) Ob upoštevanju navedenega so bile trditve v zvezi z referenčnimi vrednostmi zavrnjene, razen pri dveh proizvodnih dejavnikih, glede katerih se je Komisija po nadaljnji analizi dejansko strinjala, da je obseg uvoza morda res preveč zanemarljiv, da bi bil reprezentativen.

(128) Za železovo rudo se je Komisija odločila, da bo uporabila mednarodno referenčno vrednost na podlagi povprečne referenčne vrednosti v OP za železovo rudo na hitrih trgih. Za kisik in ker je delež tega vložka v proizvodnih stroških zanemarljiv, se je Komisija odločila, da bo stroške uvrstila med režijske stroške proizvodnje. Podrobni izračun nove referenčne vrednosti za železovo rudo in posodobljeni seznam proizvodnih dejavnikov, ki se prenesejo v režijske stroške, sta navedena v dokončnem razkritju za podjetja.

(129) Zainteresirani strani sta nadalje trdili, da neizkrivljeni stroški ne odražajo stroškov na Kitajskem. Družbi sta trdili, da se mednarodnega tovornega prevoza, zavarovanja in carinskih dajatev načeloma ne bi smelo prišteti k referenčni vrednosti, konstruirani za vložke, ki so jih kitajski proizvajalci kupili na domačem trgu.

(130) Družba FSS je trdila tudi, da bi bilo, čeprav bi tovorni prevoz in zavarovanje dodali, nelogično, da prilagoditev temelji na podatkih o tovornem prevozu in zavarovanju kitajskih izvoznikov, saj se ti nanašajo na izvoz iz Kitajske v Unijo. Namesto tega bi bilo treba prilagoditev cene opraviti za ceno FOB na brazilski meji za poslopje proizvajalca.

(131) Družba STSS je dodatno izpodbijala vrednost, uporabljeno za prilagoditev domačih stroškov prevoza, in predložila alternativni izračun na podlagi dejanskih podatkov družbe.

(132) Nazadnje je družba STSS ugovarjala izključitvi kitajskih podatkov o izvozu iz treh referenčnih vrednosti, ki so temeljile na statističnih podatkih o izvozu, namesto statističnih podatkov o uvozu, tj. referenčnih vrednosti za feroniobij, taljeno železo in plošče iz nerjavnega jekla.

(133) Konstrukcija neizkrivljenih stroškov in referenčnih vrednosti naj bi odražala razmere, v katerih se zadevni vložki dobavijo v prostorih proizvajalca. Ker je osnova za konstrukcijo referenčne vrednosti uvozna cena na meji reprezentativne države, njen dejanski vir za proizvajalca na Kitajskem ni relevanten. Kot v primeru Brazilije je treba za doseg ravni CIF dodati cene uvoza iz poročil STS na ravni FOB, mednarodnega tovornega prevoza in zavarovanja. Poleg tega je treba dodati carinske dajatve in stroške domačega prevoza, da se doseže cena v prostorih proizvajalca. Glavni zahtevek v zvezi z metodologijo za konstruiranje referenčnih vrednosti je bil zato zavrnjen.

(134) Vendar je Komisija posebni zahtevek družbe FSS glede metodologije prilagoditve za mednarodni prevoz in zavarovanje upoštevala ter se odločila, da bo za izračun povprečnega FOB za stopnjo CIF za Brazilijo za vse zadevne vložke uporabila podatkovno zbirko OECD o stroških mednarodnega prevoza in zavarovanja ([15]). Zato so se uvozne vrednosti FOB v Braziliji, da bi se dosegla raven CIF, zvišale za 8,58 %. Podrobnosti tega izračuna in opis metodologije so zainteresiranim stranem na voljo v posebnem dokončnem razkritju.

(135) Po dokončnem razkritju je družba FSS opozorila, da je v okviru začasnega razkritja ugovarjala metodologiji Komisije glede oblikovanja referenčnih vrednosti v primerih, ko je bila opravljena prilagoditev, da bi bili ugotovljeni stroški iztovorjenega blaga v reprezentativni državi. Družba je trdila, da je Komisija napačno razumela njen zahtevek v začasni fazi, ker je popravila le izračun stroškov mednarodnega prevoza in zavarovanja.

(136) Komisija je razumela glavni zahtevek družbe in ga obravnavala v uvodni izjavi 133. Kot je pojasnjeno v navedeni uvodni izjavi, pri oblikovanju referenčnih vrednosti ni pomembno, ali je kitajski proizvajalec dane vložke dejansko kupil na domačem trgu ali jih je uvozil. Da se stroški vložka prenesejo v prostore podjetja v reprezentativni državi, je treba prilagoditi vrednost CIF na meji.

(137) Zahtevek družbe STSS v zvezi z izračunom domačega prevoza je bil zavrnjen. Zaradi zaupnosti podatkov je podrobnejša razlaga navedena v posebnem razkritju za podjetja.

(138) Nazadnje, izključitev izvoza v LRK iz treh referenčnih vrednosti, določenih na podlagi statističnih podatkov o izvozu iz Brazilije, Irana in Južne Koreje, kot je opisano v uvodni izjavi 192 začasne uredbe, je bila potrebna in upravičena. V skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe je morala Komisija vzpostaviti neizkrivljene referenčne vrednosti za določitev normalne vrednosti. V tem primeru ni bilo mogoče uporabiti uvoza v reprezentativno državo, ker bodisi uvoza ni bilo bodisi se referenčne vrednosti niso štele za reprezentativne zaradi izvoznih omejitev ali zanemarljivih uvoženih količin. Zato se je Komisija odločila, da uporabi podatke o izvozu. Kljub temu je Komisija menila, da je treba izvoz v LRK izključiti, ker ni bilo dokazov, da izkrivljanja v LRK niso vplivala tudi na te cene. Če želijo proizvajalci iz tretjih držav konkurirati na kitajskem trgu, morajo njihove cene dejansko odražati pogoje, ki vladajo na kitajskem domačem trgu.

(139) Dodatni zahtevek družbe STSS se je nanašal na metodologijo izračuna prilagoditve za prihodke iz stranskih proizvodov, ki se niso ponovno uporabili pri proizvodnji izdelka v preiskavi. Po mnenju družbe bi bilo treba te prihodke izračunati tudi z neizkrivljeno referenčno vrednostjo in jih odšteti neposredno od stroškov proizvodnje, namesto da se odštejejo od konstruirane normalne vrednosti.

(140) Komisija je v začasni fazi normalno vrednost prilagodila tako, da je odštela neizkrivljeno vrednost nekaterih stranskih proizvodov, ki jih družba ni ponovno uporabila pri proizvodnji izdelka v preiskavi, ampak jih je prodala. Za izračun neizkrivljene vrednosti je bil določen odstotek, ki ga v proizvodnih stroških predstavljajo prihodki od stranskih proizvodov za vsako vrsto izdelka. Pozneje je bil enak odstotek uporabljen v neizkrivljenih proizvodnih stroških.

(141) Na podlagi pripomb zainteresirane strani je Komisija spremenila metodologijo te prilagoditve. Za doseganje neizkrivljenih prihodkov na vrsto izdelka so bile količine stranskih proizvodov, ki jih je sporočila družba, pomnožene z brazilsko referenčno ceno teh materialov na enoto. Neizkrivljeni prihodki so bili odšteti od konstruirane normalne vrednosti za vrsto izdelka. Komisija je sklenila, da je treba negativno prilagoditev za take stranske proizvode izvesti na tej ravni in ne na ravni proizvodnih stroškov, saj so bili ti stranski proizvodi prodani, prihodki pa bi morali običajno kriti tudi prodajne stroške in dobiček.

(142) Po dokončnem razkritju je družba FSS ugotovila, da lahko referenčne vrednosti za vložke energije, kot so električna energija, zemeljski plin in voda, ki temeljijo na brazilskih tarifah za notranji trg, vključujejo posredne davke, ki bi morali biti odbiti.

([15]) Na voljo na povezavi https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (zadnji ogled 3. junija 2020).

(143) Ta trditev je bila sprejeta v zvezi z zemeljskim plinom. V zadevni prilogi posebnega razkritja je bilo jasno navedeno, da je Komisija posredni davek (v nadaljnjem besedilu: ICMS) vključila v izračun referenčne vrednosti. Zadevna referenčna vrednost je bila ponovno izračunana in prilagojena navzdol s 3,23 CNY na kubični meter na 2,75 CNY na kubični meter. Nato je bila revidirana stopnja dampinga za družbo FSS. Ta prilagoditev ni vplivala na individualne stopnje dampinga družb STSS in Zhenshi. Stopnja dampinga obeh sodelujočih nevzorčenih družb je bila ustrezno prilagojena.

(144) V zvezi z električno energijo v podatkovni bazi ni bilo navedenih posrednih davkov. Komisija je zato menila, da v tarifo posredni davki niso bili vključeni. Ker družba FSS ni dokazala drugače, je bilo ugotovljeno, da je ta trditev neutemeljena. Opozoriti je treba, da se za vodo ICMS ne zaračunava.

(145) Ker ni bilo dodatnih pripomb v zvezi z izračunom neizkrivljenih stroškov in referenčnih vrednosti, je Komisija uvodne izjave 179 do 183 začasne uredbe potrdila, pri čemer so popravki pojasnjeni v zgoraj navedenih uvodnih izjavah 127, 134, 137, 141 in 143.

(146) Ob upoštevanju vseh prilagoditev, izvedenih na podlagi zahtevkov, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bili v končni fazi ugotovljeni naslednji proizvodni dejavniki, oznake HS in neizkrivljene normalne vrednosti:

Preglednica 1

Proizvodni dejavnik	Oznaka HS	Neizkrivljena vrednost	Enota
Surovine/pomožni materiali			
Kvarcit	2506 20	1 662,69	CNY/t
Ognjevarna glina	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentin	2516 90	4 172,45	CNY/t
Taljeni magnezijev oksid; mrtvopečeni (sintran) magnezijev oksid z majhnimi količinami drugih oksidov, dodanih pred sintranjem, ali brez njih; drugi magnezijevi oksidi, čisti ali nečisti	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluorit, ki vsebuje 97 mas. % ali manj kalcijevega fluorida	2529 21	1 876,11	CNY/t
Železova ruda, neaglomerirana (v prahu); železova ruda v kosih	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 128)	548,90	CNY/t
Železova ruda, aglomerirana (sintrana)	2601 12	824,20	CNY/t
Kromove rude in koncentrati	2610 00	4 437,72	CNY/t
Mastni premog; koksni premog	2701 12	1 101,32	CNY/t
Pusti premog; premog za proizvodnjo električne energije; plinski premog	2701 19	944,43	CNY/t
Koks; koks v prahu; metalurški koks	2704 00	2 503,14	CNY/t
Mazalno olje	2710 19	80,05	CNY/t
Aktivno oglje	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kalcij (v žici)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Žveplova kislina	2807 00	608,14	CNY/t
Solitrna kislina	2808 00	2 803,81	CNY/t
Fluorovodikova kislina	2811 11	12 036,01	CNY/t
Brezvodni amoniak	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molibdenovi oksidi in hidroksidi	2825 70	146 169,98	CNY/t

Proizvodni dejavnik	Oznaka HS	Neizkrivljena vrednost	Enota
Železov sulfid	2830 90	100 236,10	CNY/t
Vodikov peroksid	2847 00	17 324,44	CNY/t
Polnjena žica; prah za litje	3824 99	16 490,97	CNY/t
Surovo železo s srednjo vsebnostjo niklja; surovo železo z nizko vsebnostjo niklja	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 192 začasne uredbe)	84 151,00 Prilagojeno za dejansko vsebnost niklja ([1])	CNY/t
Fero-mangan, ki vsebuje več kot 2 mas. % ogljika	7202 11	8 841,84	CNY/t
Fero-mangan, ki vsebuje 2 mas. % ogljika ali manj	7202 19	14 018,29	CNY/t
Fero-silicij, ki vsebuje več kot 55 mas. % silicija	7202 21	13 848,56	CNY/t
Fero-silicij-mangan	7202 30	8 770,18	CNY/t
Fero-krom, ki vsebuje več kot 4 mas. % ogljika	7202 41	10 288,69	CNY/t
Fero-nikelj	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 192 začasne uredbe)	21 879,38	CNY/t
Fero-molibden	7202 70	141 697,92	CNY/t
Fero-volfram	7202 80	217 629,37	CNY/t
Fero-titan	7202 91	28 149,49	CNY/t
Fero-niobij	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 192 začasne uredbe)	145 667,77	CNY/t
Fero-bor; fero-silicijeve kalcijeve zlitine	7202 99	15 917,12	CNY/t
Ostanki litega železa	7204 10	987,48	CNY/t
Odpadno nerjavno jeklo	7204 21	7 166,20	CNY/t
Železovi odpadki in ostanki, razen ostružkov, odrezkov, okruškov, odpadkov pri brušenju in žaganju, opilkov, obrezkov; iz kakršnega koli materiala, razen litega železa, legiranega jekla, pokositrenega železa, jekla	7204 49	2 593,84	CNY/t
Zrna surovega železa, zrcalovine, železa ali jekla	7205 10	10 450,71	CNY/t
Gorilni železov prah	7205 29	9 588,22	CNY/t
Taljeno železo	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 192 začasne uredbe).	2 715,76	CNY/t
Armirne palice	7214 20	4 301,49	CNY/t
Šibre	7326 11	7 618,08	CNY/t
Bakrene katode	7403 11	46 580,96	CNY/t

Proizvodni dejavnik	Oznaka HS	Neizkrivljena vrednost	Enota
Drugi izdelki iz bakra; odlitki, stiskanci in odkovki, brez nadaljnje obdelave; razen verig in njihovih delov	7419 91	300 346,61	CNY/t
Nelegirani nikelj	7502 10	106 604,34	CNY/t
Nikljasti odpadki in ostanki	7503 00	695,72	CNY/t
Nikljeve palice, palice in profili iz nikljevih zlitin	7505 12	187 405,08	CNY/t
Aluminijasti ingoti; aluminij, neobdelan, nelegiran	7601 10	17 191,65	CNY/t
Aluminijaste žice, nelegirane	7605 11	17 484,28	CNY/t
Plošče, pločevina in trakovi iz aluminija	7606 91	24 396,75	CNY/t
Palice iz molibdena	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobaltni mate in drugi vmesni izdelki metalurgije kobalta	8105 20	195 635,71	CNY/t
Titanova goba	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangan	8111 00	18 493,80	CNY/t
Elektrode iz grafita	8545 11	62 601,76	CNY/t
Blok	[ni podatkov] (glej uvodno izjavo 192 začasne uredbe).	14 033,74	CNY/t
Delo			
Stroški dela v proizvodnem sektorju	[ni podatkov]	33,88	CNY/uro
Energetika			
Elektrika	[ni podatkov]	0,82	CNY/kWh
Zemeljski plin	[ni podatkov]	2,75	CNY/m^3
Voda	[ni podatkov]	68,88	CNY/m^3
Argon	280 421	8,03	CNY/m^3

([1]) Kot je pojasnjeno v točki a) uvodne izjave 192, je bila londonska borza kovin uporabljena kot osnova za to neizkrivljeno vrednost, popravljeno glede na vsebnost niklja v surovini. Ker se je vsebnost niklja razlikovala glede na vzorčena podjetja, je točna neizkrivljena vrednost navedena v razkritju za posamezno podjetje.

3.2.2.5. Režijski stroški proizvodnje, prodajni, splošni in administrativni stroški ter dobiček

(147) Konstrukcija režijskih stroškov proizvodnje ter vir stroškov PSA in dobiček, uporabljeni pri izračunu normalne vrednosti, so bili opisani v uvodnih izjavah 201 in 202 začasne uredbe.

(148) Po začasnem razkritju je družba STSS trdila, da je Komisija z vključitvijo nekaterih proizvodnih dejavnikov v režijske stroške, kot je opisano v uvodnih izjavah 194 in 201 začasne uredbe, napihnila režijske stroške proizvodnje in s tem končne stroške proizvodnje. Poleg tega je družba poudarila, da Komisija ni predložila dokazov, da so bili ti proizvodni dejavniki izkrivljeni.

(149) Komisija je to trditev zavrnila. Za vložke, ki se premaknejo v režijske stroške proizvodnje, ni potreben ločen dokaz o izkrivljanju. Komisija je v uvodnih izjavah 103 do 157 začasne uredbe jasno obrazložila, zakaj se šteje, da so vsi stroški izdelka v preiskavi, vključno s stroški vložkov, ki so bili preneseni v režijske stroške proizvodnje, izkrivljeni. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 194 začasne uredbe, so bili ti vložki v smislu stroškov zanemarljivi, Komisija pa jih je prenesla v režijske stroške proizvodnje, bodisi ker vzorčeni proizvajalci izvozniki niso mogli določiti obsega porabe v svojih evidencah bodisi ker ustrezne referenčne vrednosti v reprezentativni državi ni bilo mogoče določiti.

(150) Po začasnem razkritju sta družbi FSS in tudi STSS izrazili več pritožb v zvezi s stopnjo stroškov PSA in dobička, uporabljeno pri izračunu normalne vrednosti.

(151) Družba FSS je trdila, da Komisija ni predložila pravnih ali dejanskih pojasnil, da so stroški PSA na Kitajskem izkrivljeni. Vendar, kot je že pojasnjeno v zgoraj navedeni uvodni izjavi 149, taki ločeni dokazi niso potrebni za posebne vrste stroškov, saj je Komisija jasno ugotovila, da obstajajo izkrivljanja v zvezi z vsemi stroški izdelka v preiskavi.

(152) Družba je nadalje trdila, da bi bilo treba od stroškov PSA brazilskega proizvajalca izdelka v preiskavi, uporabljenih pri izračunu normalne vrednosti, odšteti stroške lastniškega kapitala družbe in finančne stroške njenih odvisnih podjetij.

(153) Komisija je na podlagi javno dostopnih podatkov, tj. revidiranih računovodskih izkazov družbe Aperam Inox do Sul S.A., izračunala stroške PSA in dobiček kot odstotek stroškov prodanega blaga. Na podlagi razpoložljivih podatkov ni mogoče skleniti, da del finančnih stroškov ni povezan z izdelkom v preiskavi. Družba FSS ni predložila dokazov ali znakov, da bi bili ti stroški pretirani. Poleg tega je treba opozoriti, da bi se z odbitkom dela teh finančnih stroškov od stroškov PSA, v enaki meri povečal tudi dobiček. Zato se končni rezultat ne bi spremenil.

(154) Družba STSS je poudarila, da so bili nekateri stroški dela kitajskih proizvajalcev izvoznikov (npr. stroški dela v oddelku za raziskave in razvoj ter nadzor kakovosti) sicer preneseni v proizvodne stroške, vendar ni bilo dokazov, da tovrstni stroški dela niso bili vključeni v stroške PSA proizvajalca reprezentativne države, kar bi lahko pri konstruiranju normalne vrednosti povzročilo dvojno štetje stroškov.

(155) Družba SSTS ni predložila nobenega dokaza, da so bili taki stroški vključeni v stroške PSA proizvajalca v reprezentativni državi. Zato je Komisija v zvezi s tem vztrajala pri svojem pristopu.

(156) In nazadnje, družba FSS se je sklicevala na člen 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO, v katerem je navedeno, da se dobiček za namen konstruiranja normalne vrednosti lahko določi s pomočjo „*katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek tako ugotovljenega dobička ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo izvozniki ali proizvajalci pri prodaji izdelkov iste splošne kategorije na domačem trgu države izvora*“. Družba je poudarila, da Komisija ni izračunala tovrstne zgornje meje za dobiček na Kitajskem, medtem ko je za izračun normalne vrednosti uporabila dobiček družbe reprezentativne države v višini 7,65 %.

(157) Komisija je v odgovoru na to trditev opozorila, da je bila normalna vrednost konstruirana na podlagi člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, ker je, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 103 do 157 začasne uredbe, ugotovila, da zaradi znatnih izkrivljanj ni bilo primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici. Zato se šteje, da so vsi stroški in cene, vključno z dobičkom, na katere že po definiciji vplivajo osnovni stroški in cene v domači državi, izkrivljeni. Člen 2(6a)(a) osnovne uredbe določa, da konstruirana normalna vrednost za administrativne, prodajne in splošne stroške ter za dobiček vključuje neizkrivljen in razumen znesek. Kot je obrazloženo v uvodni izjavi 98, so določbe člena 2(6a) osnovne uredbe popolnoma v skladu z mednarodnimi obveznostmi EU, vključno z vsemi relevantnimi določbami Protidampinškega sporazuma STO. Ta zahtevek je bil zato zavrnjen.

(158) Ker drugih pripomb glede režijskih stroškov proizvodnje, stroškov PSA in dobička ni bilo, je Komisija uvodni izjavi 201 in 202 začasne uredbe potrdila.

3.2.2.6. Izračun normalne vrednosti

(159) Ker ni bilo pripomb glede določitve normalne vrednosti, se uvodne izjave 203 do 210 začasne uredbe potrdijo.

3.2.3. *Izvozna cena*

(160) Ker glede določitve izvozne cene ni bilo pripomb, so bile uvodne izjave 211 do 213 začasne uredbe potrjene.

3.2.4. *Primerjava*

(161) Komisija je, kot je opisano v uvodnih izjavah 214 do 216 začasne uredbe, primerjala normalno vrednost in izvozno ceno kitajskih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov na podlagi franko tovarna.

(162) Po začasnem razkritju je družba STSS nasprotovala dejstvu, da je Komisija od izvozne cene odštela nekatere stroške, povezane s prevozom, medtem ko se ti stroški od stroškov PSA proizvajalca v reprezentativni državi niso odšteli.

(163) Vendar družba SSTS ni predložila nobenega dokaza, da bi bili ti stroški vključeni v stroške PSA proizvajalca v reprezentativni državi. Ta zahtevek je bil zato zavrnjen.

(164) Komisija je v primeru družbe STSS za izračun izvozne cene za navedeno prodajo prek povezanega trgovca, ki se nahaja v drugi državi, izvedla prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i). Po začasnem razkritju je proizvajalec izvoznik tej prilagoditvi nasprotoval ter trdil, da proizvajalec in z njim povezani trgovec s sedežem v tretji državi tvorita en sam gospodarski subjekt, v katerem povezani trgovec opravlja funkcije notranjega oddelka za prodajo. Zato je proizvajalec izvoznik Komisijo pozval, naj ne izvede te prilagoditve.

(165) Komisija je opozorila, da v skladu s sodno prakso EU en sam gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec naloge, ki običajno spadajo v pristojnost notranjega oddelka za prodajo, zaupa distribucijski družbi za svoje izdelke, ki jih nadzoruje z ekonomskega vidika ([16]). Sodišče je tudi ugotovilo, da „morajo institucije EU upoštevati vse dejavnike, ki so pomembni za odločitev o tem, ali distributer opravlja funkcije integriranega prodajnega oddelka znotraj tega proizvajalca“ ([17]).

(166) Zato je Komisija analizirala dokaze, ki jih je imela na voljo, in dala naslednje ugotovitve. Prvič, Komisija je ugotovila, da je v strukturi družbe mogoče opaziti obstoj številnih prodajnih družb znotraj skupine, vključno s povezanim trgovcem, ki je predmet sporne prilagoditve. V tem smislu je Komisija potrdila, da je v prodajo izdelka v preiskavi v Unijo vključena več kot ena povezana družba. Komisija je ovrednotila pogodbe med proizvajalcem izvoznikom in zadevnim povezanim trgovcem ter ugotovila, da je nekatere določbe, ki urejajo odnose med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem, težko uskladiti s pojmom, da te družbe tvorijo en sam gospodarski subjekt ([18]).

(167) Poleg tega je Komisija ugotovila, da je bil v vidike, povezane s prodajo, vključen drug oddelek in ne zadevni povezani trgovec. Poleg tega so bile v členih statuta in dovoljenja za poslovanje zadevnega povezanega trgovca vključene nekatere določbe, ki ne spadajo v obseg nalog, ki so običajno zaupane oddelku za notranjo prodajo ([19]). Ravno tako je postopek pogajanj med proizvajalcem in povezanim trgovcem, opisan v odgovoru na vprašalnik, zlasti v zvezi s prodajnimi pogoji ([20]), vzbudil še resnejši dvom, da gre za en sam gospodarski subjekt. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(168) Da se zagotovi, da je normalna vrednost izražena z enako stopnjo obdavčitve kot izvozna cena, je bila normalna vrednost prilagojena navzgor z delom DDV, ki je bil zaračunan na izvoz izdelka v preiskavi in ki kitajskim proizvajalcem izvoznikom ni bil povrnjen. Po začasnem razkritju sta družbi FSS in STSS to prilagoditev izpodbijali. Družbi sta trdili, da prilagoditev sploh ni upravičena, saj Komisija ne uporablja kitajskih domačih cen kot normalne vrednosti oziroma bi bilo treba prilagoditev izvesti za dejanske proizvodne stroške in ne za neizkrivljene stroške.

([16]) Zadevi: C-191/09 P in C-200/09 P: Svet in Komisija proti Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, točka 55.
([17]) Zadeva C-468/15 P: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) proti Svetu Evropske unije; točka 43.
([18]) Dodatne informacije zaupne narave so navedene v posebnem razkritju.
([19]) Zaradi zaupnosti so podrobnejša pojasnila navedena v posebnem razkritju.
([20]) Zaradi zaupnosti so podrobnejša pojasnila navedena v posebnem razkritju.

(169) V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Komisija prilagodila normalno vrednost v skladu s sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-423/09 ([21]). Te trditve so bile zato zavrnjene.

(170) Ker drugih pripomb v zvezi s primerjavo ni, se uvodne izjave 214 do 216 začasne uredbe potrdijo.

3.2.5. *Stopnje dampinga*

(171) Kot je podrobno obrazloženo v uvodnih izjavah 121 do 170 zgoraj, je Komisija pripombe družb STSS in FSS upoštevala ter ponovno izračunala stopnjo dampinga za zadevne družbe.

(172) Stopnja dampinga sodelujočih nevzorčenih kitajskih družb Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd in Fujian Dingxin Technology Co., Ltd. je tehtano povprečje dveh posameznih stopenj dampinga za vzorčene družbe in je bila ustrezno prilagojena.

(173) Komisija je bila mnenja, da je visoka raven sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki opravijo 92 % celotnega kitajskega izvoza izdelka v preiskavi v Unijo, primerna, da se določi preostala stopnja dampinga, ki se uporablja za vse druge (nesodelujoče) proizvajalce izvoznike. Zato je Komisija menila, da je primerno določiti stopnjo dampinga za „vse druge družbe“ na ravni, ki ustreza najvišji posamezni stopnji dampinga vzorčenih kitajskih družb, razen družbe, ki je prejela člen 18, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 77 do 82.

(174) Zato so dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Stopnja dampinga (v %)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Vse druge družbe	106,5

([1]) Stopnja se uporablja za vse druge kitajske proizvajalce izdelka v preiskavi skupine TISCO, kot je navedeno v izvedbenem delu uredbe.

(175) Izračuni individualnih stopenj dampinga po popravkih in prilagoditvah na podlagi pripomb kitajskih proizvajalcev izvoznikov po začasnem razkritju so bili zadevnim družbam ponovno razkriti.

3.3. **Tajvan**

3.3.1. *Normalna vrednost*

(176) Podrobni podatki za izračun normalne vrednosti so navedeni v uvodnih izjavah 227 do 237 začasne uredbe.

(177) Družba Yusco je v svojih pripombah k predrazkritju in začasnem razkritju trdila, da je Komisija ravnala napačno, ko je zavrnila njeno zahtevo za odobritev prilagoditve pri izračunu deleža stroškov PSA zaradi razlike v menjalnem tečaju in prilagoditve za reciklirane odpadke, ki naj bi jih odšteli od stroškov surovin. Komisija je navedene trditve proučila.

([21]) Sodba z dne 16. decembra 2011 v zadevi T-423/09, Dashiqiao proti Svetu, ECLI:EU:T:2011:764, točke od 34 do 50.

(178) Ponovljena trditev, da se upošteva razlika v menjalnem tečaju pri prilagoditvi izračuna deleža stroškov PSA, je bila zavrnjena, ker družba Yusco ni mogla dokazati, da so bile te razlike povezane z domačo prodajo. Trditev je bila ponovljena po dokončnem razkritju, vendar ponovno brez nadaljnjih dokazov. Glede na novo predložene argumente, ki jih je bilo mogoče uskladiti s podatki, predloženimi med preverjanjem, je bila sprejeta prilagoditev za reciklirane ostanke, ki zadeva tako družbo Yusco kot tudi z njim povezanega proizvajalca, družbo Tang Eng. Revidirani proizvodni stroški so bili upoštevani v revidiranem izračunu dampinga.

(179) Družba Walsin je v svojih pripombah na predhodno in začasno razkritje trdila, da je Komisija neupravičeno zavrnila zahtevek za prilagoditev za prodajo odpadnih potrošnih materialov, prilagoditev stroškov surovin po fizičnem pregledu inventarja in prilagoditev stroškov predelave v njeni tovarni Taichung. Družba Walsin je prav tako ugovarjala odločitvi Komisije, da za določitev normalne vrednosti ne upošteva domače prodaje, namenjene za izvoz, tovarnam v brezcarinski coni in morskim pristaniščem. Komisija je navedene trditve proučila.

(180) Komisija je v zvezi s trditvijo, da je normalne vrednosti za prodajo odpadnih potrošnih materialov treba prilagoditi, glede na pojasnila, ki jih je v zvezi s tem predložila družba Walsin, menila, da je bila trditev utemeljena in jo je sprejela, saj je družba Walsin dokazala, da odpadnega potrošnega material ni mogla ponovno vključiti v proizvodnjo in ga je zato prodala strankam.

(181) Komisija je v zvezi s trditvami, da je treba stroške surovin po fizičnem pregledu inventarja prilagoditi, ocenila predložene dodatne informacije in se odločila, da potrdi svojo začasno odločitev, da zahtevek za prilagoditev zavrne, ker podjetje ni moglo utemeljiti izvora odstopanj v zalogah. Poleg tega ta odstopanja niso bila zabeležena v sistemu stroškovnega računovodstva in zato te prilagoditve ne bi bilo mogoče uskladiti z bruto bilanco ali z odgovori na vprašalnik.

(182) Kar zadeva zahtevek, da se popravijo stroški predelave v tovarni Taichung, tako da se odšteje ocenjeni dobiček, ustvarjen v tovarni Taichung, je Komisija menila, da je neutemeljen. Družba Walsin ni mogla dokazati, da je z internim zaračunavanjem za stroške za predelavo z žarjenjem in dekapiranjem pokrila le stroške ter da to ni vključevalo stopnje dobička. Ravno tako zahtevana prilagoditev ni bila zabeležena v stroškovnem računovodstvu družbe.

(183) Komisija je nazadnje zavrnila zahtevek glede vključitve prodaje brezcarinskim tovarnam in morskim pristaniščem v določitev normalne vrednosti. Pravzaprav je družba sama v izpolnjenem vprašalniku to prodajo navedla kot posredno prodajo za izvoz in zato ni bila navedena v transakcijah domače prodaje. Po začasnem razkritju je družba Walsin spremenila svoje mnenje in trdila, da bi bilo treba to prodajo všteti v domačo potrošnjo, saj ni vedela, ali so bili izdelki porabljeni doma ali pa so bili izvoženi. Ker v zvezi s tem ni bilo konkretnih informacij, Komisija na podlagi predloženih dokazov ni mogla ugotoviti, ali je bila ta prodaja porabljena na domačem trgu ali je bila izvožena. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe ubeseditev „namenjeno domači potrošnji“ ne temelji na subjektivni nameri prodajalca oziroma na dejstvu, da proizvajalec izvoznik ni seznanjen s tem, ali je izdelek pozneje trgovec/tovarna v brezcarinski coni izvozil/-a, ampak na objektivnem namembnem kraju izdelka, tj. na objektivnem dejstvu, ki ga je mogoče ugotoviti v katerem koli trenutku, dokler izdelek ne prispe v končni namembni kraj in se blago proda za porabo na domačem trgu. Zahtevek je bil zato zavrnjen.

(184) Ker ni bilo prejetih nadaljnjih zahtevkov, so bile uvodne izjave 227 do 237 začasne uredbe potrjene.

3.3.2. *Izvozna cena*

(185) Ker glede izvozne cene ni bilo pripomb, sta bili uvodni izjavi 238 in 239 začasne uredbe potrjeni.

3.3.3. *Primerjava*

(186) Ker glede primerjave ni bilo pripomb, sta bili uvodni izjavi 238 in 239 začasne uredbe potrjeni.

3.3.4. *Stopnje dampinga*

(187) Raven sodelovanja v tem primeru se je štela za visoko, prav tako niso bili ugotovljeni nobeni drugi proizvajalci izvozniki. Zato je bila Komisija mnenja, da je reprezentativno določiti preostalo stopnjo dampinga na ravni proizvajalca izvoznika z najvišjo stopnjo dampinga. Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga (v %)
Yieh United Steel Co. in Tang Eng Iron Works Co., Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Vse druge družbe	7,5

4. **ŠKODA**

4.1. **Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije**

(188) Ker pripomb glede opredelitve pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 246 do 248 začasne uredbe.

4.2. **Določitev zadevnega trga Unije**

(189) Kitajski proizvajalec izvoznik FSS je trdil, da je obseg proizvodnje industrije Unije poganjalo lastno povpraševanje in ne prodaja na prostem trgu, ki predstavlja le delček celotne proizvodnje. FSS je trdil, da je to razvidno iz dejstva, da se je obseg proizvodnje industrije Unije med letoma 2016 in 2017 povečal kljub zmanjšanju prodaje na prostem trgu za 94 000 ton.

(190) Kitajski proizvajalec izvoznik STSS je, kar zadeva razmerje med prostim in zaprtim trgom, trdil, da je treba v oceni tržnega deleža upoštevati, da je tržni delež industrije Unije na prostem trgu znašal 62 %, medtem ko je ta segment predstavljal le približno 22 % celotnega trga Unije. Tako je v preostalih 78 % trga, ki je bil zaprt, tržni delež Unije znašal 100 %. Poleg tega je bilo po mnenju družbe STSS treba to obravnavati v povezavi z edinim tržnim deležem, ki je se je po drugi strani povečal – indonezijskim.

(191) Te trditve je bilo treba zavrniti. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 251 in 252 začasne uredbe, je samo prodaja na prostem trgu vertikalno integriranih proizvajalcev, kot so vzorčeni proizvajalci Unije, v neposredni konkurenci z uvozom. Zato je ustaljena praksa Komisije, da pri nekaterih kazalnikih škode ne upošteva lastne proizvodnje in prodaje, saj je zaprti trg zaščiten pred uvozom. Ker pa so izdelki za zaprti in prosti trg proizvedeni na istih proizvodnih linijah, bi morala analiza proizvodnje in proizvodnih zmogljivosti vključevati tudi izdelke, namenjene za zaprti trg. V tako kapitalsko intenzivni dejavnosti, kot je jeklarstvo, bi bilo treba stopnje izkoriščenosti zmogljivosti obdržati na najvišji ravni ter s tem zmanjšati stalne stroške in proizvodne stroške ohraniti kar se da nizke. Poleg tega se razvoj tržnega deleža posameznih izvoznih držav ne bi smel obravnavati ločeno, saj so v sedanji preiskavi izpolnjeni pogoji za kumulativno oceno uvoza iz vseh zadevnih držav (glej oddelek 4.4 v nadaljevanju).

(192) Ker drugih pripomb glede opredelitve industrije Unije in proizvodnje v Uniji ni bilo, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 249 do 255 začasne uredbe potrdila.

4.3. **Potrošnja Unije**

(193) Ker glede potrošnje Unije ni bilo pripomb, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 256 do 262 začasne uredbe potrdila.

4.4. **Uvoz iz zadevnih držav**

(194) Kitajski proizvajalec izvoznik FSS je trdil, da je bila kumulacija uvoza iz Kitajske, Indonezije in Tajvana nedosledna. Ker je bila sedanja protidampinška preiskava izvedena med potekom ločene protisubvencijske preiskave v zvezi z istim izdelkom, bi morala biti ocena škode za oba primera enaka. Vendar v ločeni protisubvencijski preiskavi med zadevnimi državami Tajvana ni bilo. Zato bi bila pozneje vsakršna kumulativna ocena v sedanji protidampinški preiskavi, ki vključuje uvoz iz Tajvana, v nasprotju z vsakršno kumulativno oceno v navedeni protisubvencijski preiskavi, saj bi se uvoz iz Kitajske in Indonezije kumuliral, uvoz iz Tajvana pa ne. Poleg tega je družba FSS trdila, da kumulacija uvoza iz Kitajske in Indonezije ni bila upravičena. Medtem ko se je uvoz iz Kitajske zmanjšal, se je uvoz iz Indonezije povečal, iz česar je domnevno razvidno, da kitajski uvoz ne konkurira uvozu iz Indonezije. Poleg tega je industrija Unije leta 2017, ko je bil obseg kitajskega uvoza z 21-odstotnim tržnim deležem na najvišji ravni, uvoženih izdelkov iz Indonezije pa na trgu ni bilo, dosegla najboljše poslovne rezultate, kot je razvidno iz podatkov o prodaji in dobičkonosnosti. Te trditve je bilo treba zavrniti.

(195) Prvič, ni nedoslednosti v dejstvu, da se v sedanji preiskavi uvoz iz treh držav, tj. Kitajske, Indonezije in Tajvana, ocenjuje kumulativno, medtem ko se v ločeni protisubvencijski preiskavi uvoz iz samo dveh od teh držav, in sicer Kitajske in Indonezije, oceni kumulativno. Vsak primer se ocenjuje posebej. V obeh primerih so izpolnjeni pravni pogoji za kumulativno oceno uvoza.

(196) Drugič, kar zadeva odločitev Komisije, da v sedanji protidampinški preiskavi uvoz iz zadevnih držav oceni kumulativno, je treba opozoriti, da se je uvoz iz vseh treh držav v obravnavanem obdobju povečal. Zaradi razlogov iz uvodne izjave 269 začasne uredbe in čeprav se je razvoj uvoza iz Kitajske v obravnavanem obdobju razlikoval od razvoja uvoza iz Indonezije, so izpolnjeni pogoji za kumulativno oceno v skladu s členom 3(4) osnovne uredbe.

(197) Kitajski proizvajalec izvoznik STSS je trdil, da kumulacija uvoza iz Kitajske, Indonezije in Tajvana ni bila upravičena, ker med Kitajsko in Tajvanom na eni strani ter Indonezijo na drugi strani obstajajo razlike v konkurenčnih pogojih. Medtem ko ima Indonezija neposreden dostop do niklja, ki je ena od glavnih surovin za proizvodnjo nerjavnega jekla, sta se morali Kitajska in Tajvan zanašati na uvoz, ki se je skrčil zaradi prepovedi izvoza iz Indonezije. To trditev je bilo treba zavrniti. Podoben dostop do surovin ni eden izmed pogojev za kumulativno oceno iz člena 3(4) osnovne uredbe. Čeprav se izvozniki v različnih državah soočajo z različnimi pogoji pridobivanja vložkov (kot so surovine ali človeški viri), še vedno med seboj lahko tekmujejo za iste namembne kraje na področju prodaje na izhodni strani. To velja tudi v tem primeru, kot je razvidno iz dejstva, da je eden od pomembnih sodelujočih uporabnikov uvažal znatne količine iz Kitajske, Indonezije in Tajvana.

(198) Proizvajalec izvoznik STSS je nadalje trdil, da so se prodajne cene industrije Unije in obseg kitajskega uvoza zvišale v istem obdobju, tj. leta 2017. Prav tako ni bilo korelacije med obsegom kitajskega uvoza in obsegom prodaje industrije Unije. Rahlo povečanje kitajskega uvoza v obravnavanem obdobju (+ 28 000 ton) z matematičnega vidika ne bi moglo povzročiti več kot štirikrat večjega skrčenja prodaje proizvajalcev Unije na odprtem trgu (– 116 000 ton). Poleg tega je v obdobju preiskave uvoz iz Kitajske predstavljal le 4,6 % celotne potrošnje Unije.

(199) Navedeni zahtevki so bili zavrnjeni. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 263 do 270 začasne uredbe, se kitajski uvoz ne bi smel vrednotiti ločeno, ampak v kumulaciji z uvozom iz Indonezije in Tajvana. Kumulirani uvoz iz zadevnih držav se je v obravnavanem obdobju povečal za 147 000 ton, kar očitno presega izgubo v obsegu 116 000 ton industrije Unije v istem obdobju. Poleg tega je tržni delež kitajskega uvoza v obdobju preiskave zaradi posledic škodljivega dampinga znašal 18,3 % in ne 4,6 %, kar predstavlja kitajski tržni delež, če se trgu Unije v okviru te preiskave doda še obseg zaprtega trga.

(200) Ker glede uvoza iz zadevnih držav ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila vse druge sklepe iz uvodnih izjav 263 do 270 začasne uredbe.

4.4.1. *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevnih držav*

(201) Ker ni bilo nadaljnjih pripomb glede obsega in tržnega deleža uvoza iz zadevnih držav, se sklepi iz uvodnih izjav 271 do 277 začasne uredbe potrdijo.

4.5. **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.5.1. *Splošne pripombe*

(202) Ker ni bilo pripomb, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 278 do 282 začasne uredbe potrdila.

4.5.2. *Makroekonomski kazalniki*

(203) V povezavi s preglednico 7 začasne uredbe je indonezijska vlada trdila, da je povečana proizvodna zmogljivost industrije Unije dokaz, da je bila industrija v odličnem stanju. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Komisija je ugotovila, da se je proizvodna zmogljivost v obravnavanem obdobju povečala za 1 %, kar potrjuje sklep, da je proizvodna zmogljivost v obravnavanem obdobju ostala praktično stabilna (uvodna izjava 284 začasne uredbe). Trditev je bila zato ocenjena kot neutemeljena.

(204) V okviru sklica na preglednico 8 začasne uredbe je družba STSS opozorila na upad lastne uporabe ter obsega prodaje proizvajalcev Unije med letom 2018 in obdobjem preiskave, ki ga je pripisala skrčenju nesorazmerno obsežnega zaprtega trga. Ta trditev je bila zavrnjena. Komisija ugotavlja, da ni povezave med razvojem obsega na prostih in zaprtih trgih, zlasti ker je v obravnavanem obdobju industrija Unije poslovala z neizkoriščeno proizvodno zmogljivostjo v višini prek 30 %. Poleg tega se zdi, da trditev družbe STSS temelji na pomanjkljivih dejstvih, saj je bil razvoj zaprtega trga v obravnavanem obdobju stabilen (preglednica 9 in uvodne izjave 290 do 292 začasne uredbe), medtem ko je industrija Unije v istem obdobju izgubila pomemben tržni delež (9,3 odstotne točke) na prostem trgu.

(205) S sklicem na preglednico 10 začasne uredbe je indonezijska vlada ugotovila, da je nižja produktivnost posledica porasta zaposlenosti. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Vendar ni mogoče sklepati, da je bila nižja produktivnost, čeprav bi jo lahko pripisali le rahli rasti zaposlenosti, in sicer za 4 % v obravnavanem obdobju, odgovorna za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Povzročena znatna škoda je bila prikazana z drugimi kazalniki, kot je navedeno v uvodnih izjavah 307 do 310 začasne uredbe. Komisija je opozorila, da v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe, na podlagi enega ali več navedenih dejavnikov ni nujno mogoče sklepati.

(206) Indonezijska vlada je ob sklicu na preglednico 14 začasne uredbe trdila, da učinek „lastne prodaje“ proizvajalcev Unije ni bil vključen v oceno donosnosti. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Ta trditev je bila zavrnjena. Komisija je opozorila, da je v skladu z ustaljeno prakso, če je industrija udeležena v proizvodnji za prodajo na prostem trgu in proizvodnji za lastno uporabo, slednja, zaradi vrednotenja več dejavnikov škode, izključena iz obsega preiskave. To je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 254 in 255 začasne uredbe.

(207) Indonezijska vlada je nadalje trdila, da je bil delež prodaje industrije Unije na prostem trgu premajhen (20 % celotne prodaje Unije) v primerjavi z lastno potrošnjo, da bi vplival na splošno stanje industrije Unije, in zato škoda ni bila storjena. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Kot je že navedeno v zgoraj navedeni uvodni izjavi 191, Komisija opozarja, da je v skladu z ustaljeno prakso, v primeru, ko je industrija udeležena v prodaji na prostem trgu in za lastno uporabo, slednja zaradi vrednotenja večine dejavnikov škode izključena iz obsega preiskave. V zvezi z gospodarskimi kazalniki, povezanimi z industrijo Unije, je bilo ugotovljeno, da se je treba za smiselno analizo in oceno osredotočiti na položaj, ki prevladuje na prostem trgu: obseg prodaje in prodajne cene na trgu Unije, tržni delež in dobičkonosnost. Kadar je bilo to mogoče in upravičeno, so bile te ugotovitve naknadno primerjane s podatki za zaprti trg, da bi bila zagotovljena popolna slika položaja industrije Unije.

(208) Ker glede makroekonomskih kazalnikov ni bilo drugih pripomb, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 283 do 296 začasne uredbe potrdila.

4.5.3. *Mikroekonomski kazalniki*

(209) Kitajski proizvajalec izvoznik FSS je trdil, da je Komisija svojo ugotovitev utemeljila na podlagi celovite analize, ne da bi ocenila pozitiven razvoj položaja industrije Unije na področju prodajnih cen do leta 2018, tj. v večjem delu obravnavanega obdobja, in s tem, da ni upoštevala, da je prišlo do upada prodaje, ko je bila industrija Unije v najbolj dobičkonosnem položaju. Po mnenju družbe FSS Komisija svoje ugotovitve o škodi ne more utemeljiti s 4-odstotnim znižanjem prodajnih cen industrije Unije med letom 2018 in obdobjem preiskave v primerjavi z 2-odstotnim znižanjem stroškov v istem obdobju. Z drugimi besedami, ugotovitev znatne škode ne more biti utemeljena na podlagi 2-odstotnega neto padca cene v opredeljenem obdobju (obdobju preiskave). Poleg tega je družba FSS dodala, da je od leta 2018 do obdobja preiskave industrija Unije prodajala precej nad svojimi proizvodnimi stroški. To trditev je bilo treba zavrniti. Komisija se je strinjala, da so se med letoma 2016 in 2018 cene in stroški razvijali vzporedno, kot kaže 22-odstotno zvišanje pri obeh, kar pa ni več veljalo za obdobje med letom 2018 in obdobjem preiskave, ko so se cene znižale za 5 odstotnih točk, stroški pa le za 2 odstotni točki. Trg SSHR je cenovno zelo občutljiv in industrija Unije zaradi nadaljnjega močnega povečanja dampinškega uvoza ni imela druge možnosti, kot da pri določanju svojih prodajnih cen ne upošteva zvišanja stroškov v celoti. To je povzročilo močno poslabšanje finančnih kazalnikov, vključno s padcem dobička s 5,1 % na 3,5 %, kot je prikazano v preglednici 14 začasne uredbe.

(210) Kitajski proizvajalec izvoznik FSS je trdil, da so se stroški proizvodnje industrije Unije najbolj povečali med letoma 2016 in 2017. V istem obdobju se je povečal tudi obseg uvoza iz zadevnih držav, razlika v ceni med uvozom in prodajo industrije Unije pa je bila približno 200 EUR na tono, kar je enako razliki v obdobju preiskave. Kljub temu je lahko industrija Unije med letoma 2016 in 2017 povišala prodajne cene za 19 % in celotno povečanje stroškov prenesla naprej na stranke. Ta trditev je bila zavrnjena. Med letoma 2016 in 2017 so cene dvignili ne le proizvajalci Unije, temveč tudi proizvajalci v izvoznih državah, in sicer za 21 % oziroma 316 EUR na tono (glej preglednico 6 začasne uredbe). To pomeni, da bi lahko v tržnem okolju, za katerega je značilno vsaj stabilno povpraševanje, ta trend proizvajalci Unije izkoristili le delno, saj je bilo že mogoče občutiti pritisk zaradi uvoza iz zadevnih držav, zaradi česar je prišlo do nelojalnega znižanja prodajnih cen Unije. Poleg tega je zaradi tega pritiska in da bi ohranila ravni dobičkonosnosti, industrija Unije med letoma 2016 in 2017 izgubila znaten tržni delež na račun uvoza iz zadevnih držav.

(211) Kitajska proizvajalca izvoznika FSS in STSS sta trdila, da je industrija Unije trdila, da je bil v obdobju preiskave dobiček v primerjavi z letom 2016 znatno nižji, čeprav so bile njene naložbe za 57 % višje v primerjavi z letom 2016. Ta trditev je bila obravnavana že v uvodni izjavi 306 začasne uredbe. Komisija je opozorila, da se višje ravni naložb niso odražale v ustreznem povečanju zmogljivosti (glej preglednico 7 začasne uredbe). Navedene naložbe so bile zato namenjene zgolj ohranjanju obstoječih zmogljivosti in potrebni zamenjavi proizvodnih sredstev.

(212) S sklicem na preglednico 11 začasne uredbe je družba STSS trdila, da bi bilo treba rahlo znižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije med letom 2018 in obdobjem preiskave pripisati povečanju poceni uvoza iz Indonezije. Komisija je opozorila, da so bili izpolnjeni pogoji za kumulativno oceno uvoza iz vseh treh zadevnih držav, zato se uvoz iz ene države ne more obravnavati ločeno od uvoza iz drugih zadevnih držav.

(213) S sklicem na preglednico 13 začasne uredbe je indonezijska vlada trdila, da je upad zalog med letom 2018 in obdobjem preiskave posledica uspešne prodaje industrije Unije. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Ta trditev je bila zavrnjena. Prodaja na prostem trgu Unije se je v obravnavanem obdobju zmanjšala za 13 %, kot je prikazano v preglednici 8 začasne uredbe. Rahlo skrčenje zalog v navedenem obdobju, kot trdi Indonezija, ni bilo reprezentativno in zato ne vpliva na zabeleženi trend prodaje.

(214) Indonezijska vlada je ob sklicu na preglednico 14 začasne uredbe trdila, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročila visoka raven naložb v letu 2017, kar je povzročilo finančno breme za obdobje po tem, v letu 2018 in v obdobju preiskave. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Ta trditev je bila zavrnjena. Naložbe se običajno financirajo z zadržanimi denarnimi sredstvi ali posojili. V smislu stroškov in vpliva na dobiček se take naložbe

amortizirajo v daljšem obdobju vsaj petih let. Zato se upad dobička za več kot 50 milijonov EUR, kot je bilo ugotovljeno za obdobje med letoma 2017 in 2018, ali celo za več kot 80 milijonov EUR, kot se je zgodilo med letom 2017 in koncem obdobja preiskave, ne more pripisati naložbam v letu 2017, ki so v celoti znašale 48 milijonov EUR, amortizirane pa so bile v obdobju najmanj petih let.

(215) Kitajski proizvajalec izvoznik STSS je trdil, da izkoriščenost zmogljivosti v višini približno 70 % še ni znak storjene škode, saj je bila podobna skupni povprečni zmogljivosti, ugotovljeni v vseh kategorijah jekla v preiskavi v zvezi z zaščitnimi ukrepi iz jekla. Ta trditev je bila zavrnjena. Prvič, Komisija poudarja, da se je stopnja izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije v obravnavanem obdobju znižala z 69 % na 66 %. Drugič, za protidampinške in zaščitne preiskave veljajo različni pravni okviri. Morebitne pripombe ali sklepi v okviru zaščitne preiskave se zato ne morejo prenesti v protidampinško preiskavo. Komisija mora v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe oceniti vse pomembne gospodarske dejavnike in kazalnike, ki vplivajo na stanje industrije. In čeprav v sedanji preiskavi ni nujno, da bi bil eden ali več kazalnikov odločilnega pomena, tako razvoj kot raven izkoriščenosti zmogljivosti kažeta na to, da gre za škodo, ki je posledica dampinškega uvoza.

(216) Ker glede mikroekonomskih kazalnikov ni bilo drugih pripomb, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 297 do 306 začasne uredbe potrdila.

4.5.4. *Ugotovitve o škodi*

(217) Ker glede sklepa o škodi ni bilo drugih pripomb, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 307 do 310 začasne uredbe potrdila.

5. **VZROČNA POVEZAVA**

5.1. **Učinki dampinškega uvoza**

(218) V zvezi z zahtevkom, omenjenim v zgoraj navedeni uvodni izjavi 189, je proizvajalec izvoznik FSS trdil, da sta bila upad prodaje industrije Unije (–94 000 MT) in skrčenje tržnega deleža (–7,3 %) najizrazitejša v letu 2017. Kljub temu pa industrija Unije v tem letu ni bila oškodovana, temveč je ustvarila izreden dobiček. Po mnenju družbe FSS se je zadevni uvoz povečal zaradi prostovoljnega umika prodaje industrije Unije s prostega trga Unije (ki ga poganja večji poudarek na spodnjem delu prodajne verige). Ta trditev je bila zavrnjena. Ni mogoče trditi, da bi bila industrija Unije pod kakršnim koli pritiskom, da bi zadržala prodajo na prostem trgu. Po drugi strani je industrija Unije imela v celotnem obravnavanem obdobju veliko prostih zmogljivosti za prodajo večjih količin na prostem trgu, kot je dejansko storila (glej uvodne izjave 283 do 285 in preglednico 7 začasne uredbe).

(219) S sklicem na preglednico 7 začasne uredbe je indonezijska vlada trdila, da povečanje uvoza iz zadevnih držav ni bistveno vplivalo na proizvodnjo industrije Unije, saj se je v obravnavanem obdobju zmanjšala le za 3 %. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Komisija je ugotovila, da 3-odstotno zmanjšanje ni zanemarljivo, čeprav so se drugi dejavniki škode v obravnavanem še bolj poslabšali. Pri tem se Komisija sklicuje na uvodne izjave 307 do 311 začasne uredbe.

(220) Ob sklicu na preglednico 8 začasne uredbe je indonezijska vlada trdila, da se je prodaja industrije Unije na prostem trgu po letu 2017 ustalila in se od leta 2018 do obdobja preiskave celo povečala, iz česar je mogoče sklepati, da uvoz izdelka v preiskavi ni vplival na prodajo industrije Unije. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Komisija je ugotovila, da se je tržni delež industrije Unije med letoma 2016 in 2017 zmanjšal z 71,2 % na 63,9 %, medtem ko se je med letom 2017 in obdobjem preiskave zmanjšal manj izrazito, s 63,9 % na 61,9 %. Čeprav je bilo celotno skrčenje v prvem delu obravnavanega obdobja dejansko bolj opazno, ni mogoče trditi, da se je tržni delež industrije Unije vrnil na zdravo raven, saj se je delež v celoti zmanjšal z 71,2 % na 61,9 %. Trditev je bila zato zavrnjena.

(221) Kitajska proizvajalca izvoznika FSS in STSS sta trdila, da škode proizvajalcem Unije ni povzročil uvoz iz Kitajske, temveč iz Indonezije. Trdili so, da kitajski uvoz ni imel učinka na dobiček proizvajalcev Unije, saj se je dobiček med letoma 2017 in 2018 znižal z 10,2 % na 5,1 %, kar je sovpadlo z nenadnim povečanjem uvoza iz Indonezije, medtem ko je v istem obdobju prišlo do upada uvoza iz Kitajske. Ti zahtevki so bili zavrnjeni. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 263 do 270 začasne uredbe, so bili izpolnjeni pogoji za kumulativno oceno. Zato uvoza iz Kitajske ni mogoče obravnavati ločeno od uvoza iz Indonezije ali Tajvana.

(222) Ker glede pripisovanja ugotovljene škode zadevnemu uvozu ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 312 začasne uredbe.

5.2. **Učinki drugih dejavnikov**

(223) S sklicem na preglednico 11 začasne uredbe je družba STSS trdila, da so se proizvodni stroški industrije Unije v obravnavanem obdobju zvišali za 20 %, kar naj bi bil razlog za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Ta trditev je bila zavrnjena. V uvodni izjavi 319 začasne uredbe je bilo že pojasnjeno, da industrija Unije v določenem trenutku ni bila več zmožna prenesti svetovnega dviga stroškov surovin na svoje prodajne cene zaradi pritiska na cene, ki je nastal zaradi dampinškega uvoza. Zato škode ni povzročil dvig proizvodnih stroškov kot takih, ampak nezmožnost prenosa teh stroškov zaradi dampinškega uvoza.

(224) Indonezijska vlada je trdila, da je škodo povzročil razvoj zaprtega trga in ne razvoj prostega trga. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Ta trditev je bila zavrnjena. Razvoj zaprtega trga ni zmanjšal vzročne povezave med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Prodaja na prostem trgu je v obravnavanem obdobju upadla za 13 % (– 150 000 ton), medtem ko je bila lastna poraba razmeroma stabilna (–20 000 ton).

(225) Indonezijska vlada je nadalje trdila, da Komisija ni obravnavala notranjih prodajnih cen industrije Unije, saj naj bi bile te krive za škodo. Iste trditve je ponovila po dokončnem razkritju. Ta trditev je bila zavrnjena. Komisija je ugotovila, da notranja prodaja ni bila opravljena v skladu z neodvisnim tržnim načelom in da zato ni bila upoštevana pri oceni škode.

(226) Proizvajalec izvoznik STSS je trdil, da se bodo po uvedbi protidampinških dajatev verjetno pojavili drugi viri uvoza, na primer iz Republike Koreje. Ker so povprečne uvozne cene iz Republike Koreje stalno znatno nižje od cen uvoza iz Kitajske, bi bili proizvajalci Unije zaradi tega uvoza še bolj oškodovani kot zaradi uvoza iz Kitajske. Ta trditev je bila zavrnjena. Prvič, o škodljivem dampingu v zvezi s tem uvozom ni zadostnih dokazov, saj gre, kot je bilo ugotovljeno v tej preiskavi, za drugačno vrsto uvoza kot iz Kitajske. Drugič, čeprav so bile povprečne uvozne cene SSHR iz Kitajske v celotnem obravnavanem obdobju višje od cen iz Republike Koreje, je kitajski uvoz kljub temu ves čas nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije. Ti izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki jih nobena od zainteresiranih strani ni izpodbijala, so bili opravljeni na podlagi primerjave podobnih vrst izdelka, ki jih ni mogoče izvesti na podlagi statističnih podatkov Eurostata, medtem ko so navedene južnokorejske cene cene Eurostata. Tretjič, škodo je povzročil tudi kitajski uvoz zaradi samega obsega, ki se je v obravnavanem obdobju povečal za 14 %, obseg uvoza iz Republike Koreje pa se je v istem obdobju zmanjšal za 49 %. Poleg tega je bil obseg kitajskega uvoza v letu 2016 približno trikrat, v obdobju preiskave pa približno sedemkrat večji v primerjavi z obsegom uvoza iz Republike Koreje.

(227) Proizvajalec izvoznik STSS je ponovil trditev, da je škodo v industriji Unije povzročila njena presežna zmogljivost. Ta trditev je bila zavrnjena iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 322 začasne uredbe.

(228) Ker glede pripisa ugotovljene škode drugim dejavnikom, razen zadevnemu uvozu, ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 319 do 325 začasne uredbe.

5.2.1. *Sklepi*

(229) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, je Komisija sklenila, da noben od drugih dejavnikov, proučenih v začasni in zaključni fazi, ni mogel bistveno vplivati na škodljive razmere industrije Unije. Zato noben od dejavnikov, analiziranih posamično ali skupaj, ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, v tolikšni meri, da taka povezava ne bi bila več resnična in bistvena, s čimer se potrdijo sklepi iz uvodnih izjav 326 in 327 začasne uredbe.

6. **STOPNJA UKREPOV**

6.1. **Proučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije, v primeru Tajvana**

(230) Kitajski izvoznik FSS je trdil, da so bile ciljne cene, izračunane za oceno stopenj nelojalnega nižanja ciljnih cen, umetno zvišane s subvencijami, ki so jih prejeli proizvajalci Unije. Glede na prejete subvencije ni bilo razloga, da bi se dodal znesek za prihodnje stroške usklajevanja. Prav tako je treba stroške raziskav in razvoja ter stroške dela zmanjšati v višini obsega subvencij, prejetih v obdobju preiskave. Brez navedenega bi prišlo do dvojne ugodnosti za vzorčene družbe.

(231) Ta trditev je bila zavrnjena. Ta trditev ni bila podprta z ustreznimi dokazi. Drugič, dvojnega štetja ni, ker preverjeni proizvodni stroški industrije Unije v obdobju preiskave že upoštevajo vse subvencije, ki so jih prejeli proizvajalci Unije, vključno z njihovimi tekočimi stroški usklajevanja, medtem ko se morebitni dodatek nanaša le na prihodnje stroške usklajevanja v smislu člena 7(2d) osnovne uredbe, ki bodo nastali v drugem časovnem obdobju. V skladu s tem je Komisija, kjer je bilo potrebno, odštela tekoče stroške, ki so bili že upoštevani za izračun prihodnjih stroškov.

(232) Po začasnem in ponovno po dokončnem razkritju je več strani podvomilo o uporabi ciljnega dobička v višini 8,7 %, ki predstavlja povprečno stopnjo dobička industrije Unije v letih 2016 (7,7 %) in 2017 (10,2 %). Strani so še zlasti poudarile, da je Komisija navedla, da je bilo leto 2017 izjemno za industrijo Unije in da je zato dobičkonosnost tega leta verjetno vsebovala napake. Enako je bilo navedeno tudi v Uredbi o uvedbi dokončnih zaščitnih ukrepov za jeklene izdelke. Poleg tega je tržni delež uvoza iz zadevnih držav v letu 2017 že dosegal 25 %, medtem ko je bil leta 2016 znatno manjši v primerjavi z letom 2017 (18,3 %). Zato bi morala Komisija namesto tega uporabiti le 6-odstotno stopnjo dobička ali stopnjo dobička, doseženo leta 2016. Nasprotno je združenje Eurofer navedlo, da je industrija Unije izgubila znaten tržni delež (7,3 odstotne točke) v primerjavi z letom 2016 zaradi povečanja obsega uvoza in da dobičkonosnost v navedenem letu v višini 10,2 % torej ni bila izjemno visoka in bi jo bilo treba uporabiti kot ciljni dobiček.

(233) Komisija je potrdila, da je uporaba ciljnega dobička v višini 8,7 % upravičena zaradi razlogov iz uvodne izjave 331 začasne uredbe. Kot je določeno v členu 7(2c) osnovne uredbe, se uporabljeni ciljni dobiček določi ob upoštevanju dejavnikov, kot so stopnja dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz zadevnih držav, stopnja dobičkonosnosti, potrebna za kritje celotnih stroškov in naložb, raziskav in razvoja ter inovacij, in stopnja dobičkonosnosti, ki se pričakuje v normalnih konkurenčnih pogojih. Čeprav je bil uvoz iz LRK in Tajvana že očitno prisoten, je bil uvoz iz Indonezije leta 2017 še vedno na zelo nizki ravni ([22]) in zato dobiček za leto 2017 odraža stopnjo dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz vseh zadevnih držav. Poleg tega je skupni tržni delež uvoza iz zadevnih držav leta 2017 znašal 25 %, kar je že samo po sebi znatno, zato je verjetno, da bo stopnja dobička, ki jo je industrija Unije dosegla

([22]) Leta 2017 je tržni delež Indonezije znašal 0,0014 %, leta 2018 pa 3,7 %.

v navedenem letu, nizka, kar bi lahko pomenilo, da je navedeno leto neprimerno za določitev ustreznega ciljnega dobička. Vendar, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 331 začasne uredbe, je bilo leto 2017 izjemno in čeprav je bila stopnja dobička industrije Unije nižja, je bila še vedno na dovolj visoki ravni, čeprav velja za leto, ki ne odraža v celoti normalnih konkurenčnih pogojev. Zato je Komisija potrdila, da vključitev 2017 v enačbo in določitev ciljnega dobička na podlagi povprečja dobičkov v letih 2016 in 2017 v celoti izpolnjuje zahteve iz člena 7(2c) osnovne uredbe.

(234) Poleg tega je družba Marcegaglia po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija določiti ciljno ceno črnih izdelkov SSHR na podlagi nižjega ciljnega dobička, ki odraža posebne značilnosti črnih polizdelkov SSHR v primerjavi z izdelanimi belimi izdelki SSHR.

(235) Ta trditev je bila zavrnjena. Kot je določeno v zgoraj navedeni uvodni izjavi 30 in uvodni izjavi 46 začasne uredbe, imajo črni in beli kolobarji enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti, zato se oboji štejejo za zadevni izdelek. Ciljni dobiček, ki ga je uporabila Komisija, zato temelji na podatkih o dobičku za oboje, in torej odraža posebne značilnosti črnih polizdelkov SSHR v nasprotju z izdelanimi belimi SSHR.

(236) Eurofer je trdil, da so bile stopnje škode, določene v začasni uredbi, podcenjene. Eurofer je zato predložil nove dokaze, na podlagi katerih bi se utemeljile večje prilagoditve, izvedene na podlagi člena 7(2c) in (2d) osnovne uredbe, s sklicem na uvodni izjavi 332 in 333 začasne uredbe. Te trditve so bile delno sprejete. Posledično so bile prilagoditve v zvezi z izgubami naložb (člen 7(2c)) popravljene navzgor za enega proizvajalca Unije, za dva proizvajalca Unije pa v z zvezi s prihodnjimi stroški usklajevanja (člen 7(2d)). Po dokončnem razkritju sta bila ponovljena dva zahtevka v zvezi z enim od vzorčenih proizvajalcev, vendar nadaljnjih prilagoditev ni bilo mogoče sprejeti.

(237) Po dokončnem razkritju je združenje Eurofer ponovno trdilo, da so bile prilagoditve ciljne cene industrije Unije, ki jih je Komisija določila v skladu s členom 7(2c) in (2d) osnovne uredbe, nezadostne. Komisija bi glede tega morala biti prožna in družbam omogočiti, da predložijo dodatne dokaze v podporo svojim trditvam, tudi po preverjanjih na kraju samem, kadar tovrstnih informacij ni več mogoče preveriti.

(238) Ta trditev je bila zavrnjena. Večina teh trditev (razen trditev, za katere je bilo ugotovljeno, da so utemeljene in delno sprejete ter za katere je bila odobrena prilagoditev, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 236 zgoraj) je bila prvič navedena šele po začasnem razkritju, saj vzorčeni proizvajalci niso odgovorili na bistvena vprašanja iz vprašalnika niti niso navedli takih trditev med preverjanjem na kraju samem. Ravno tako niso navedli nobenega objektivnega razloga za nezmožnost pravočasne predložitve teh informacij. Zato je Komisija menila, da je bila pozna predložitev informacij s strani vzorčenih proizvajalcev, ki so vsebovale številne popolnoma nove podatke in trditve, ki jih v tej fazi preiskave ni bilo mogoče preveriti, neutemeljena.

(239) V zvezi s prilagoditvami na podlagi člena 7(2d) osnovne uredbe o prihodnjih socialnih in okoljskih stroških je Eurofer Komisijo obtožil, da je industrijo Unije obravnavala diskriminatorno, saj je zavrnila ekstrapolacijo podatkov enega vzorčenega proizvajalca in njihovo uporabo za preostala vzorčena proizvajalca, medtem ko je Komisija izračunala individualno stopnjo dampinga za kitajskega proizvajalca izvoznika Zhenshi na podlagi informacij, ki so jih predložili drugi proizvajalci izvozniki v LRK.

(240) Ta trditev je bila zavrnjena. Eurofer se sklicuje na dve različni situaciji – izračun stopnje dampinga proizvajalca izvoznika v okviru člena 18(3) in izračun ciljne cene za posamezno podjetje – ki torej nista primerljivi. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 87 do 92 zgoraj, so bila za oblikovanje normalne vrednosti družbe Zhenshi v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe uporabljena dejstva, razpoložljiva le za nekatere podatke, medtem ko v zvezi s ciljno ceno proizvajalcev Unije težav z nesodelovanjem ni bilo. Zato je Komisija imela na voljo vsa potrebna dejstva za oblikovanje svojih ugotovitev. Poleg tega so bile prihodnje okoljske naložbe in operativni stroški, ki so tu obravnavani, povezani s specifiko družbe, zaradi česar bi bila morebitna ekstrapolacija za druge vzorčene družbe neustrezna.

(241) Eurofer je nadalje trdil, da se je po 30. juniju 2019 stanje škode še poslabšalo, tj. po koncu obdobja preiskave, in da bi morala Komisija to poslabšanje pri odločanju o ravni dokončnih ukrepov upoštevati. V zvezi s tem se je Eurofer skliceval na člene 14(5), 9(4) ter 7(2c) in (2d) osnovne uredbe. Komisija je ugotovila, da so bile prilagoditve v skladu s členom 7(2c) in (2d) odobrene, kot je obrazloženo v zgoraj navedeni uvodni izjavi 236 **Error! No bookmark name given.**in uvodnih izjavah 330 do 334 začasne uredbe. Poleg tega je bil uvoz registriran, vendar pogoji za

retroaktivno zbiranje niso bili izpolnjeni (glej uvodne izjave 321 do 325). Komisija prav tako ni ugotovila *nadaljnjega znatnega povečanja uvoza, ki je bil predmet preiskave, v obdobju predhodnega razkritja* z vidika člena 9(4), na podlagi katerega, če bi bil izpolnjen, bi se upoštevala dodatna škoda, ki izhaja iz takega povečanja določitve stopnje škode. Trditev je bila zato ocenjena kot neutemeljena.

(242) Zaradi zgoraj navedenih sprememb izračunov nelojalnega nižanja ciljnih cen in sprememb stopenj dampinga, navedenih v uvodnih izjavah 178 in 180 zgoraj, se preglednica iz uvodne izjave 336 začasne uredbe posodobi:

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen (v %)
Tajvan	Yieh United Steel Co. in Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2
Tajvan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Tajvan	Vse druge družbe	7,5	24,2

(243) Ker drugih pripomb v zvezi s preučitvijo stopnje, ki bi bila primerna za odpravo škode za industrijo Unije za Tajvan, ni bilo, je Komisija svoje sklepe iz uvodnih izjav 330 do 336 začasne uredbe potrdila.

6.2. **Proučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije, v primeru Indonezije in LRK**

6.2.1. *Nelojalno nižanje ciljnih cen in primerjava stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen in stopnje dampinga*

(244) S sklicem na sodbo Sodišča z dne 10. aprila 2019 v zadevi T-301/16, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia S.p.A. proti Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Jindal Saw) ([23]) je kitajski izvoznik FSS trdil, da primerjava med izvoznimi cenami in prodajnimi cenami industrije Unije morda ni bila izvedena na isti ravni trgovine, saj so proizvajalci Unije običajno prodajali prek odvisnih subjektov (tj. povezanih podjetij). V zvezi s tem je družba FSS zahtevala razkritje dodatnih podrobnosti o izračunu stopnje škode. V zvezi s tem zahtevkom Komisija pojasnjuje, da se je za izračun stopnje nelojalnega nižanja cen upoštevala samo prodaja proizvajalcev Unije nepovezanim podjetjem. Pri izračunih nelojalnega nižanja cen prodajne cene industrije Unije niso bile uporabljene, saj so ciljne cene temeljile na proizvodnih stroških vzorčenih proizvajalcev. Poleg tega nobeni drugi podatki v zadevi niso kazali na to, da bi bilo treba opraviti kakršno koli trgovinsko prilagoditev. Nazadnje, Komisija ne sme razkriti osnovnih podatkov, pridobljenih od proizvajalcev Unije, saj so ti podatki v smislu člena 19 osnovne uredbe zaupni.

(245) V zvezi z začasnim razkritjem in po dokončnem razkritju je družba STSS trdila, da v primerjavi njenih prodajnih cen s prodajnimi cenami industrije Unije Komisija ne bi smela odšteti stroškov PSA in dobička njegovega povezanega uvoznika, saj bi bilo to v nasprotju s sodbo *Jindal Saw*, kot je bilo potrjeno s sodbo Splošnega sodišča z dne 2. aprila 2020 v zadevi T-383/17 Hansol Paper Co. Ltd. proti Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Hansol Paper) ([24]).

(246) Komisija je to trditev zavrnila. Kar zadeva elemente, ki so se upoštevali pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen (zlasti izvozno ceno), mora Komisija opredeliti točko, na kateri se prvič pojavi (ali bi se lahko pojavilo) konkuriranje proizvajalcem Unije na trgu Unije. Ta točka je nakupna cena prvega nepovezanega uvoznika, saj se lahko družba načeloma odloči, ali bo nabavo opravila pri industriji Unije ali pri čezmorskih dobaviteljih.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) V tem primeru nominalne vrednosti uvozne cene za izvozno prodajo ni vedno mogoče upoštevati, ker sta proizvajalec izvoznik in uvoznik povezana. Za določitev zanesljive uvozne cene po običajnih tržnih pogojih je zato treba kot izhodišče za konstrukcijo tovrstne cene uporabiti ceno pri nadaljnji prodaji povezanega uvoznika prvi neodvisni stranki. Pri izvedbi te rekonstrukcije se upoštevajo pravila za konstruiranje izvozne cene iz člena 2(9) osnovne uredbe in se uporabljajo po analogiji določitve izvozne cene za namene dampinga. Z uporabo člena 2(9) osnovne uredbe po analogiji se lahko izračuna cena, ki je popolnoma primerljiva s ceno, ki se uporablja za proučitev prodaje nepovezanim strankam in s prodajno ceno industrije Unije.

(248) Da bi se omogočila poštena primerjava, je zato treba za izračun zanesljive cene od cene pri nadaljnji prodaji nepovezanim strankam, ki jo je opravil povezani uvoznik, odbiti stroške PSA in dobiček. ([25])

(249) Tak odbitek se uporablja tudi za izračun nelojalnega nižanja ciljnih cen. Ciljna cena industrije Unije dejansko temelji na proizvodnih stroških in ciljnem dobičku, pri čemer ni treba upoštevati, ali se nato v Uniji prodaja povezanim ali nepovezanim strankam, zato jo je treba primerjati s ceno CIF (ob raztovorjenju) pri izvozu, ki po definiciji ne vključuje stroškov PSA in dobička povezanih uvoznikov v Uniji.

(250) V zvezi z začasnim razkritjem je družba FSS trdila, da ima kar 32 % njenih izvoženih izdelkov oznake PCN, ki jih vzorčeni proizvajalci Unije niso prodajali, zato tudi niso bili upoštevani v izračunih nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen. Ti izračuni bi bili v nasprotju s sodbo Splošnega sodišča z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. proti Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Hubei Xinyegang), točka 74 ([26]). Družba STSS je vložila podoben zahtevek v zvezi z 8 % obsega prodaje v Uniji. Te trditve so se ponovile po dokončnem razkritju.

(251) Komisija je te trditve zavrnila. Prvič, zadeva *Hubei Xinyegang* je predmet pritožbe pred Sodiščem. Zato ugotovitve iz sodbe v zvezi z zadevo, povezano s trditvijo, niso dokončne. Drugič, Komisija je poudarila, da se pri oceni stopenj nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen za podlago pri primerjavi uporabijo modeli, ki se v Unijo izvažajo iz zadevnih držav. Pri primerjavi izvozne prodaje proizvajalcev izvoznikov s prodajo industrije Unije je popolnoma naravno, da industrija Unije vseh izvoženih modelov ni prodala. V tem primeru je stopnja ujemanja znašala 84 % za vse kitajske proizvajalce izvoznike, ki jo je Komisija štela za zadostno za zagotovitev široke in poštene primerjave izvoženih modelov in modelov, ki jih je prodala industrija Unije. Tretjič, v skladu z osnovno uredbo ni nujno, da Komisija izvede analizo cen za vsako vrsto izdelka posebej. Nasprotno, v skladu z zakonodajo se cena določi na podlagi podobnega izdelka. Nazadnje je Komisija ugotovila, da so bile vse oznake PCN del zadevnega izdelka in so vsaj v določeni meri tekmovale med seboj. Zato odstotek izvoženih izdelkov vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ki jih industrija Unije ne prodaja, ni ločena kategorija zadevnega izdelka, temveč v celoti konkurira preostalim kategorijam, pri katerih je bilo ugotovljeno ujemanje.

(252) Ob sklicu na točko 71 sodbe v zadevi *Hubei Xinyegang* je družba STSS ugotovila, da obseg prodaje vzorca industrije Unije, uporabljen za izračun nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen, ni predstavljal celotne prodaje industrije Unije podobnega izdelka vzorčenih strani. Trdila je, da to v skladu s točko 71 navedene sodbe ni dovoljeno. Kot je navedeno v uvodni izjavi 250, je ta sodba v pritožbenem postopku. Komisija je v zvezi z vsebino opozorila, da ne more primerjati prodaje nekaterih PCN industrije Unije, ki jih proizvajalci izvozniki ne prodajajo. Da bi se zagotovila poštena primerjava, je Komisija primerjala med seboj podobne izdelke in tako tudi ni upoštevala modelov, ki sicer spadajo pod opredelitev izdelka in jih je industrija Unije tudi prodajala, vendar jih družba STSS ni izvažala. Drugič, kot je navedeno v prejšnji uvodni izjavi, na podlagi osnovne uredbe ni treba, da Komisija izvede analizo cen za vsako vrsto izdelka posebej. Nasprotno, v skladu z zakonodajo se cena določi na podlagi podobnega izdelka. Čeprav se oznake PCN uporabljajo kot izhodišče za tako oceno, to ne pomeni, da različne PCN med seboj ne tekmujejo. Zato dejstvo, da nekatere PCN industrije Unije niso bile primerjane z uvozom družbe STSS v Unijo, ne pomeni, da niso izpostavljene cenovnim pritiskom zaradi tega uvoza. Tretjič, Komisija je nadalje poudarila, da je obseg prodaje industrije Unije za ujemajoče se PCN, ki se uporabljajo pri izračunih v zvezi z družbo STSS, približno dvakrat presegel obseg prodaje družbe STSS na trgu Unije, zato je reprezentativen. Trditev je bila zato zavrnjena.

([25]) V vsakem primeru je bila količina prodaje družbe STSS prek povezanega uvoznika zelo majhna, tako da bi bil učinek prilagoditve izvozne cene v skladu s členom 2(9) o stopnji nelojalnega nižanja cen zanemarljiv.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

(253) Indonezijska vlada je podvomila o primerljivosti uvoznih in prodajnih cen industrije Unije, ko gre za mešanico izdelkov. Komisija je pojasnila, da so izračuni stopenj nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen temeljili na primerjavi, ki upošteva oznake PCN, kar zagotavlja, da se primerjajo le med seboj podobni izdelki v smislu člena 1 (4) osnovne uredbe. V vsakem primeru uvoz zadevnih držav konkurira vsem izdelkom, ki jih prodaja industrija Unije, in ni dokazov, da manjši del celotnega uvoza, ki ga ni mogoče neposredno primerjati z vrstami izdelka, ki jih prodajajo vzorčeni proizvajalci Unije, ne more izvajati konkurenčnega pritiska na industrijo Unije.

(254) Po spremembi stopenj dampinga, kot je pojasnjeno v oddelku 3 zgoraj, in spremembah stopenj nelojalnega nižanja ciljnih cen, kot je pojasnjeno v oddelku 6.1 zgoraj, se preglednica iz uvodne izjave 337 začasne uredbe posodobi:

Država	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen (v %)
Indonezija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
LRK	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Vse druge družbe	106,5	19

6.2.2. *Izkrivljanja na trgu surovin*

(a) Indonezija

(255) Ker ni bilo pripomb v zvezi z izkrivljanjem cen surovin v Indoneziji in deležem izkrivljenih surovin v proizvodnih stroških izdelka v preiskavi, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 342 do 346 začasne uredbe.

(b) Ljudska republika Kitajska

(256) Po razkritju začasnih ugotovitev sta dva kitajska proizvajalca izvoznika predložila zahtevke v zvezi z vlogo in ugotovitvami Komisije v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe. Komisija je en zahtevek sprejela, preostale pa zavrnila, kot je pojasnjeno v naslednjih uvodnih izjavah. Poleg tega je Komisija popravila tiskarsko napako pri enem od kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki pa ni vplivala na ugotovitve ([27]).

(257) Eden od kitajskih proizvajalcev izvoznikov je trdil, da je Komisija v primerjavi razlike v ceni med referenčno in dejansko nakupno ceno izkrivljene surovine s strani te družbe (kot je določeno v drugem odstavku člena 7(2a)) primerjala cene z različnimi dobavnimi pogoji, kar je umetno povečalo razliko med obema cenama.

([27]) Komisija je podrobnosti v zvezi s to tiskarsko napako zadevnemu proizvajalcu izvozniku pojasnila v posebnem dokumentu o razkritju.

(258) Komisija se je s trditvijo strinjala in izračun ustrezno prilagodila. Komisija je v posebnem razkritju zadevni družbi predložila revidiran izračun. Vendar ta sprememba ni spremenila ugotovitve, da je bila cena surovine bistveno nižja v primerjavi z neizkrivljeno referenčno ceno.

(259) Dva kitajska proizvajalca izvoznika sta trdila, da Komisija pri izračunu teže ene od surovin, ki jo surovina ima v okviru skupnih proizvodnih stroškov, da bi ugotovila, ali je dosežen 17-odstotni prag, ni izbrala ustreznega imenovalca. Te družbe so trdile, da je Komisija iz proizvodnih stroškov izključila prodajne, splošne in administrativne stroške, s čimer je umetno napihnila težo te surovine v okviru proizvodnih stroškov podjetij. Te družbe so trdile, da bi morala Komisija imenovalcu dodati stroške PSA.

(260) Komisija je opozorila, da člen 7(2a) nesporno določa, da so proizvodni stroški zadevnega izdelka vrednost, ki jo je treba uporabiti pri izračunu (kot imenovalec). Komisija je opozorila tudi, da pojem proizvodnih stroškov v osnovni uredbi ne vključuje stroškov PSA. To potrjuje razlaga člena 2(3) osnovne uredbe, ki navaja, da „se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na podlagi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se prišteje razumen znesek za prodajne, splošne in administrativne stroške (…)“.

(261) Zato je po mnenju Komisije jasno, da imenovalec za uporabo določb člena 7(2a), tj. proizvodni stroški, ne bi smeli vključevati prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(262) Drugič, dva proizvajalca izvoznika sta nasprotovala dejstvu, da je Komisija uporabila neizkrivljene stroške določene surovine kot števec (pomnoženo s porabljeno količino) na eni strani in dejanske stroške proizvodnje kot imenovalec na drugi strani. Družbi sta zato trdili, da je ta pristop izkrivil izračun, ter zahtevali, da Komisija ustrezno spremeni ta vidik izračuna, tako da primerja neizkrivljene vrednosti kot števec in imenovalec.

(263) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je besedilo zadevne zakonske določbe jasno: „Za namene te uredbe morajo posamične surovine, bodisi nepredelane ali predelane, vključno z energijo, za katero se ugotovi izkrivljanje, predstavljati ne manj kot 17 % stroškov proizvodnje zadevnega izdelka. Za namen tega izračuna se uporabi neizkrivljena cena surovine, kakor je določena na reprezentativnih mednarodnih trgih.“

(264) Zato je Komisija z uporabo neizkrivljene vrednosti za zadevne surovine v številu in z uporabo dejanskih stroškov proizvodnje družb v imenovalcu ustrezno uporabila to določbo osnovne uredbe.

(265) Dva vzorčena kitajska proizvajalca izvoznika sta vložila dodatne zahtevke v zvezi z uporabo člena 7(2a), ki se nanašajo na vprašanja, specifična za podjetja. V skladu s tem in da bi se ohranila zaupnost njihovih podatkov, je Komisija svoje trditve obravnavala podrobno v okviru posameznega razkritja. V vsakem primeru so bile te dodatne pripombe zavrnjene.

(266) Nazadnje je Komisija ocenila poseben položaj kitajskega proizvajalca izvoznika, za katerega zaradi nezadostnega sodelovanja ni mogla preveriti relevantnih informacij, potrebnih za ustrezno oceno v skladu s členom 7(2a) ([28]). Zaradi navedenih razlogov je Komisija uporabila člen 18 osnovne uredbe. Zato je Komisija menila, da bi morale ugotovitve v zvezi z dvema vzorčenima kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, tj. obstojem izkrivljanja cen surovin v skladu z določbami člena 7(2a), ki so temeljile na preverjenih informacijah, veljati tudi za to družbo.

(267) Ker ni bilo dodatnih pripomb v zvezi z izkrivljanjem cen surovin v LRK in deležem izkrivljenih surovin v proizvodnih stroških izdelka v preiskavi, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 347 do 350 začasne uredbe.

([28]) Komisija ni mogla preveriti bistvenih podatkov za izvedbo ustrezne analize. Nepreverjeni podatki, ki so posledica nesodelovanja, med drugim vključujejo režijske stroške proizvodnje in s tem skupne stroške proizvodnje.

6.2.3. *Interes Unije v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe*

6.2.3.1. Neizkoriščene zmogljivosti v državi izvoznici

(268) Ker glede neizkoriščenih zmogljivosti v LRK in Indoneziji ni bilo pripomb, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 352 in 353 začasne uredbe potrdila.

6.2.3.2. Konkurenca za surovine

(269) Ker glede konkurence za surovine ni bilo pripomb, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 354 do 357 začasne uredbe potrdila.

6.2.3.3. Učinek na dobavne verige za družbe Unije

(270) Po začasnem razkritju je Eurofer v predložitvi navedel, da Komisija ni predložila dosledne razlage za svojo ugotovitev, saj je izvedla preskus „vpliva na dobavne verige družb Unije“ pod naslovom „Interes uporabnika“, s čimer je napačno uporabila pravo. Eurofer je poleg tega trdil, da je Komisija pomešala dva preskusa interesa Unije, in sicer: preskus interesa Unije v skladu s členom 7(2b) in preskus iz člena 21 osnovne uredbe. Eurofer je to trditev po dokončnem razkritju ponovil in trdil, da je Komisija napačno izvedla preskus interesa Unije iz člena 21 pred tistim iz člena 7(2b).

(271) Trditve so bile označene kot neutemeljene. Člen 7(2b) osnovne uredbe določa: „*Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da je v interesu Unije, da se določi znesek začasnih dajatev v skladu z odstavkom 2a tega člena, se odstavek 2 tega člena ne uporablja. Komisija si dejavno prizadeva pridobiti informacije zainteresiranih strani, da bi določila, ali se uporablja odstavek 2 ali 2a tega člena. V zvezi s tem Komisija preuči vse ustrezne informacije, kot so proste zmogljivosti v državi izvoznici, konkurenca za surovine in učinek na dobavne verige za podjetja v Uniji. Če ni sodelovanja, Komisija lahko ugotovi, da je v skladu z interesom Unije, da se uporablja odstavek 2a tega člena. Pri opravljanju preskusa interesa Unije v skladu s členom 21 se tej zadevi nameni posebna pozornost*.“

(272) Zadnji stavek te določbe vsebuje poseben sklic na člen 21 osnovne uredbe. V okviru zadevne ocene interesa Unije v skladu s členom 21 osnovne uredbe iz začasne uredbe je bilo ugotovljeno, da je glavni učinek na dobavne verige mogoče čutiti na ravni uporabnikov. Kot je navedeno v uvodni izjavi 358 začasne uredbe, je bil morebitni učinek na dobavne verige za družbe Unije, določen v členu 7(2b) osnovne uredbe, glede na znatno razliko med stopnjami dampinga in škode za države izvoznice ocenjen v okviru preskusa interesa Unije v skladu s členom 21 osnovne uredbe. Komisija v nobenem primeru ni pomešala obeh preskusov. Namesto tega mora analiza učinka na dobavne verige v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe nujno upoštevati informacije, ki so jih predložili uporabniki, ki se običajno prav tako uporabljajo v okviru interesa Unije v skladu s členom 21 osnovne uredbe. Komisija je zato zavrnila pripombo združenja Eurofer in potrdila, da so bili zadevni preskusi interesa Unije pravilno izvedeni v skladu s členom 7(2b) in členom 21 osnovne uredbe.

(273) Kar zadeva vsebino, je Eurofer trdil, da bi lahko zadevni uporabnik, obravnavan v analizi, nadomestil uvoz iz Kitajske z uvozom iz številnih drugih virov, vključno z uvozom iz Indonezije in Tajvana, če bi bila dajatev na kitajski uvoz na ravni dampinga previsoka.

(274) Komisija je to trditev ocenila in ugotovila, da bi ta uporabnik dejansko lahko nadomestil svoj uvoz iz Kitajske z nabavo od [1–2] ([29]) proizvajalcev Unije. Tudi drugi proizvajalci Unije so imeli znatne proste zmogljivosti, vendar zadevnemu uporabniku v obravnavanem obdobju skoraj niso dobavljali. Glede na uvozne tokove v obravnavanem obdobju bi lahko obstajale možnosti nabave tudi v drugih tretjih državah, zlasti v Republiki Koreji in Južni Afriki. Vendar bi bil v tem primeru morebitni obseg uvoza iz navedenih držav omejen in trenutno je vsaj uvoz iz Republike Koreje omejen z veljavnimi zaščitnimi ukrepi ([30]). Kar zadeva uvoz iz Indonezije in Tajvana, je Komisija ugotovila, da je večji uporabnik dejansko nabavljal ne le iz Kitajske, ampak tudi iz Indonezije. Vendar pa to ne pomeni, da je prehod z enega vira na drugega preprost in enostaven. Komisija je opozorila, da je zadevni izdelek sestavljen iz več različnih oznak PCN. Poleg tega, da bi preprečil učinek ukrepov na podlagi stopnje škode, bi moral ta uporabnik

([29]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon zdi točen.

([30]) Južna Afrika je izključena s področja uporabe zaščite za jeklo od 15. novembra 2018 v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/1712 z dne 13. novembra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1013 o uvedbi začasnih zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom nekaterih jeklenih izdelkov (UL L 286, 14.11.2018, str. 17).

reorganizirati vrednostne verige. In glede na verjetni vpliv teh ukrepov na dobičkonosnost, se Komisiji ni zdelo upravičeno, da bi tega uporabnika izpostavila dodatnim negotovostim z uvedbo ukrepov na ravni stopenj dampinga. Zadevni uporabnik je torej verjetno sposoben diverzificirati in prilagoditi svoje vire le v omejenem obsegu. V takih okoliščinah Komisija ni mogla utemeljeno trditi, da višje dajatve tega uporabnika ne bi neupravičeno prizadele, saj bi zaradi tovrstnih dajatev poslovne dejavnosti uporabnika verjetno postale nerentabilne.

(275) Po dokončnem razkritju je Eurofer opozoril, da za Južno Afriko od 15. novembra 2018 zaščitni ukrepi ne veljajo, od 1. julija 2020 pa ni več državne kvote za SSHR, temveč obstaja globalna kvota, ki uvoznikom omogoča uvoz znatnih količin iz držav, ki jih posamezni ukrepi ne zadevajo. Ta prilagoditev naj bi uporabnikom Unije zagotovila dovolj prožnosti pri menjavi porekla dobaviteljev, če bi bilo to potrebno. Komisija se je strinjala z dejstvom, ki pa ne more spremeniti rezultatov navedene analize, ki temelji na dejanskih podatkih, ki izhajajo iz obdobja preiskave, poleg tega pa upošteva stopnje dajatev, uvedenih v skladu s to uredbo.

(276) Eurofer je večkrat kritiziral po njegovem mnenju pretirano poenostavljeno oceno Komisije o učinku ukrepov na uporabnikovo finančno stanje, ker naj bi bila opravljena na podlagi stalnih virov, obsega in cene, ter predpostavlja, da uporabnik ohrani nespremenjene dobavne verige, čeprav bi bilo na voljo več drugih virov, med njimi tudi proizvajalci Unije, po nižjih cenah in brez prenosa katerega koli dela stroškov na stranke v poproizvodni fazi. To po mnenju združenja Eurofer ni bil namen preskusa interesa Unije.

(277) Komisija je pojasnila, da je analiza, ki jo je sama opisala kot najslabši možni scenarij iz začasne uredbe (uvodna izjava 373), v danih okoliščinah najbolj razumen pristop. Da bi bila taka ocena zanesljiva, mora temeljiti na dejanskih podatkih iz obdobja preiskave, poleg tega pa mora upoštevati stopnje dajatev, ki jih nalaga ta uredba. Kot je poudaril Eurofer, se običajno pričakuje, da se del povečanja stroškov prenese na stranke – zato se zdi, da je učinek precenjen. Vendar pa ni znano, koliko od povečanih stroškov se lahko prenese na to raven. V sedanjih razmerah je velik prenos zagotovo vprašljiv, saj so glavni konkurenti uporabnika isti proizvajalci Unije izdelkov SSHR. Čeprav bi lahko statična analiza precenila učinek dajatve, saj ne predvideva povečanja prometa, bi lahko hkrati, kot je bilo pojasnjeno, podcenila negativni učinek dajatve, saj statične predpostavke Komisije pomenijo tudi, da se ni pričakovalo, da bi se povečali nabavni stroški industrije Unije, ki je v tem primeru glavna dobaviteljica zadevnemu uporabniku. Komisija je nadalje pojasnila, da je tudi v zadevnem primeru neprimerno uporabiti predpostavke v zvezi s spreminjanjem vzorcev dobave, saj je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 274 zgoraj, zadevni uporabnik iz več razlogov imel le omejeno možnost izbire. Vsako odstopanje od metodologije, ki jo je v teh okoliščinah uporabila Komisija, bi povzročilo višjo stopnjo nezanesljivosti analize.

(278) Zato je Komisija na splošno menila, da najvarnejši pristop k oceni učinka ukrepov na zadevnega uporabnika ne vključuje predvidenih sprememb prometa ali stroškov v zvezi z nakupi od držav, za katere ukrepi ne veljajo.

(279) In nazadnje, zahteva združenja Eurofer v zvezi z razkritjem bistvenih dejstev, na katerih temelji presoja o dobičkonosnosti zadevnega uporabnika, se ne sme odobriti, ker so tovrstni podatki v smislu člena 19 osnovne uredbe po naravi zaupni. Po dokončnem razkritju je Komisija združenju Eurofer predložila povzetek analize učinka predlaganih ukrepov, ki ni zaupne narave, v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe. Ker se je to razkritje nanašalo le na učinek predlaganih ukrepov, se je Eurofer na to razkritje odzval in sklenil, da Komisija ni analizirala učinka ukrepov v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe. Komisija je to trditev odločno zavrnila. Komisija je dejansko sklenila, da ukrepi na višji ravni od tiste v skladu s členom 7(2) ne bi bili v skladu z interesom Unije iz člena 7(2b)

glede na že tako resne posledice ukrepov zaradi uporabe pravila nižje dajatve, kot je povzeto v uvodni izjavi 274. Zato je menila, da ni treba razkriti izračuna, ki ga je dejansko izvedla v zvezi z učinkom ukrepov iz člena 7(2a). Poleg tega so se stopnje, ki se uporabljajo za LRK in Indonezijo, spremenile v skladu z razkritimi stopnjami dampinga, za njihov izračun pa je bila uporabljena ista metodologija kot pri razkriti dokumentaciji.

(280) Eurofer je nadalje trdil, da bi bil učinek na dobičkonosnost enega samega uporabnika manj negativen, kot predpostavlja Komisija, vsekakor pa manjši od učinka nižjih protidampinških dajatev za celotno industrijo Unije. Eurofer je navedel, da bi moral biti zadevni uporabnik sposoben kritja višjih stroškov in da so njegove dejavnosti v zvezi z zadevnim izdelkom le majhen del njegovih gospodarskih dejavnosti ter da zato ne bi bil neupravičeno prizadet, če bi se ukrepi določili v skladu s členom 7(2a). Eurofer je trditev utemeljil z izračunom, da bi bil učinek na stroške tega uporabnika, če bi se uporabil člen 7(2a), „zanemarljiv" in „manjši od 2 %". Eurofer je trdil, da je oddelek za ogljično jeklo navedenega uporabnika znatno (do 9-krat) večji od njegovega oddelka za nerjavno jeklo, in dodal, da bi bilo treba v preskusu interesa Unije upoštevati le dejavnosti, povezane s proizvodnjo hladno valjanih materialov (in izdelkov na koncu proizvodne verige iz oddelka za nerjavno jeklo). Zadevni uporabnik je diverzificirana družba, katere finančna sposobnost ni izključno odvisna od proizvodnje izdelkov SSHR iz spodnjega dela proizvodne verige. Ker je bila dodana vrednost dejavnosti nerjavnega jekla tega uporabnika nizka, se je morala družba, da bi ustvarila dobiček, močno opreti na najcenejše možne vložke (črne kolobarje). V zvezi z uvodno izjavo 377 začasne uredbe je Eurofer od Komisije tudi zahteval, naj razkrije bistvena dejstva, na katerih temelji ocena dobičkonosnosti tega uporabnika.

(281) Ti zahtevki so bili zavrnjeni. Komisija je ugotovila, da so izračuni združenja Eurofer pomanjkljivi in da je zadevna družba uporabnica ustvarila [20–30] % ([31]) prometa celotne skupine, ki ji pripada. Komisija je na podlagi preverjenih informacij ugotovila, da je uporabnik v obdobju preiskave z izdelki, ki vključujejo SSHR, ustvaril dobiček v višini [1–4] % ([32]). Če bi vsi pomembni dejavniki (zlasti viri, količine in brezcarinske nabavne cene ter prihodki od prodaje izdelkov na koncu proizvodne verige) ostali nespremenjeni v primerjavi z obdobjem preiskave, bi uvedba dokončnih dajatev na ravni nižje dajatve pripeljala do poslovnega izida uporabnika (ki je vključeval tudi izdelke na osnovi ogljičnega jekla) blizu praga donosnosti (in [od –2 do –5] % ([33]) za izdelke, ki vključujejo SSHR).

(282) Komisija ni izključila možnosti, da bi zadevni uporabnik, ki zaposluje [500 – 700] ([34]) EPDČ v segmentu izdelkov SSHR, lahko razpršil in prilagodil svoje vire nabave in uporabil svojo tržno moč ter tako delno omilil učinek nižje dajatve. Vendar je Komisija sklenila, da bi v skladu z zgornjo analizo dajatve na ravni, ki je višja od stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen, neupravičeno škodovale temu pomembnemu uporabniku.

(283) Po dodatnem dokončnem razkritju je Eurofer tudi zahteval, da mora Komisija razkriti konkretne vrste izdelka, vključene v oceno donosnosti skupine izdelkov iz SSHR. Ker je uporabnik objavil katalog svojih izdelkov, po mnenju združenja Eurofer, te informacije niso zaupne narave. S tem bi Eurofer lahko ocenil, ali so bili vsi upoštevani izdelki za oceno relevantni, če bi na cene izdelkov neposredno vplivali stroški SSHR in če predlagani ukrepi ne bi povzročili dodatnih prihodkov za te izdelke. Komisija je sklenila, da je zahtevek združenja Eurofer neutemeljen in bi lahko povzročil razkritje nekaterih zaupnih podatkov o uporabniku. Prvič, Komisija je poudarila, da je dodatno razkritje jasno pokazalo, da so bili dodani samo dodatni stroški, ki so nastali zaradi predlaganih dajatev na uporabnikove nakupe v okviru SSHR, v skladu z metodologijo, pojasnjeno v uvodni izjavi 371 začasne uredbe in uvodni izjavi 277 zgoraj, ter ki je bila prikazana v dodatnem razkritju. Če bi Komisija v ta segment vključila izdelke, ki niso izdelani iz SSHR, pretirana ocena dodatnih stroškov (in s tem tudi negativnega učinka na

([31]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

([32]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

([33]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

([34]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

donosnost) ne bi bila mogoča. Drugič, Komisija je pojasnila, da je bila zadevna presoja narejena na najbolj celovit način, tj. vključevala je le prodajo zadevnega uporabnika vseh izdelkov iz SSHR, ki so nižje v prodajni verigi. Promet, ustvarjen s temi izdelki, predstavlja večji del prometa zadevnega uporabnika (ne skupine, ki ji pripada). Posebne informacije o izdelkih, povezanih z uporabnikom, vključno z izdelki SSHR na koncu proizvodne verige, so na voljo prek odprtih virov, vključno z objavljenimi katalogi. Komisija je zato sklenila, da so bile združenju Eurofer zagotovljene vse ustrezne informacije glede opravljene presoje učinka ukrepov na dobičkonosnost uporabnika v zvezi s skupino izdelkov iz SSHR. Zahtevek je bil zato zavrnjen.

(284) Poleg tega je Eurofer trdil, da razkritje ni vsebovalo navedb o ravni celotnega dobička uporabnika brez dajatev („dobiček zadevnega uporabnika je bil (%)“). Ti podatki bi bili ključnega pomena za oceno učinka dajatev na uporabnika. Da se zagotovi zaupnost podatkov, bi druge dejanske ali teoretične informacije o dobičku bilo mogoče predložiti v obliki razpona. Ker pritožnik teh informacij ni imel, je sumil, da bi bil učinek dajatev za „skupino izdelkov iz SSHR“ na celotni dobiček uporabnika zanemarljiv.

(285) To trditev je bilo treba zavrniti. Komisija je opozorila, da načelo varstva zaupnosti informacij, ki jih predložijo stranke v postopku trgovinske zaščite, ne sme biti ogroženo. V tem primeru bi lahko razkritje stopnje dobička uporabnika (ki tudi konkurira industriji Unije na podrejenih trgih), čeprav izraženo v razponu, škodovalo zakonitim poslovnim interesom uporabnika.

(286) Kar zadeva učinek na dobavne verige, je Eurofer trdil tudi, da se poslovnega modela zadevnega uporabnika ne bi smelo spodbujati, saj temelji na nabavi iz držav (pogosto onesnaževalk) z nizkimi stroški in z omejeno dodano vrednostjo. Komisija je v zvezi s tem poudarila, da se lahko v skladu z osnovno uredbo okoljski odtis uvoza izdelka v preiskavi obravnava le v omejenem obsegu, konkretno v okviru prilagoditve ciljne cene industrije Unije v skladu s členom 7(2d) osnovne uredbe. Take prilagoditve so bile v sedanji preiskavi, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 333 začasne uredbe in potrjeno v uvodni izjavi 236, odobrene. Komisija je v zvezi s poslovnim modelom uporabnika poudarila tudi, da uporabnik nabavlja velike količine različnih izdelkov od proizvajalcev v Uniji, med njimi tudi SSHR. Poleg tega ima pomembno vlogo na trgih SSHR, ki so nižje v prodajni verigi, kjer je edini večji neintegrirani evropski proizvajalec.

(287) Združenje Eurofer je nazadnje trdilo, da Komisija svojega sklepa o učinku na dobavne verige ne more omejiti na učinek na enega samega uporabnika, ampak da mora v svojo oceno vključiti vse uporabnike kot celoto, ne glede na to, ali ti zadevni izdelek uvažajo ali pa nabavljajo podobni izdelek na domačem trgu. Komisija je to trditev zavrnila. Samo zadevni uporabnik je v obdobju preiskave predstavljal [30–40] % ([35]) potrošnje na prostem trgu SSHR, edini drugi sodelujoči uporabnik pa manj kot 10 % potrošnje. Glede na pomembnost zadevnega uporabnika in njegov edinstven položaj v uporabniški industriji je Komisija vztrajala, da bi imela določitev dajatev v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe očiten negativen učinek na dobavne verige družb Unije.

(288) Po dokončnem razkritju je združenje Eurofer trdilo, da Komisija ni dokazala, da ugotovitve v zvezi z zadevnim uporabnikom lahko veljajo tudi za nesodelujoče uporabnike. Kot je navedeno v uvodni izjavi 287 zgoraj, je zadevni uporabnik pokrival [30–40]-odstotni ([36]) delež potrošnje SSHR na prostem trgu. Prav tako je izvedel [60–70] % ([37]) uvoza SSHR iz zadevnih držav. Zato je upravičeno, da se pri analizi učinka višjih dajatev na dobavno verigo ugotovitvam v zvezi s tem uporabnikom pripisuje večja teža, čeprav gre le za eno stran.

([35]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

([36]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

([37]) Natančnih številk ni mogoče navesti, ne da bi bile pri tem razkrite zaupne informacije. Na podlagi informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani v preiskavi, se razpon šteje kot točen.

6.2.3.4. Pripombe k začasnemu sklepu v zvezi s preskusom interesa Unije v skladu s členom 7 (2b)

(289) V začasni uredbi je Komisija sklenila, da ni v interesu Unije, da bi raven ukrepov določila na ravni dampinga zaradi nesorazmerno negativnega učinka, ki bi ga to verjetno imelo na dobavne verige za družbe Unije.

(290) Po začasnem razkritju je Eurofer trdil, da Komisija ne bi smela uporabiti pravila nižje dajatve in da bi morala ukrepati v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe. Eurofer je navedel, da bi v skladu s preskusom interesa Unije moral interes vseh proizvajalcev Unije prevladati nad interesom enega samega uporabnika. Trdil je, da dve znatni izkrivljanji surovin na Kitajskem in pet v Indoneziji upravičujejo uvedbo dajatve na ravni stopenj dampinga. Prav tako je omenil znatne proste zmogljivosti v državah izvoznicah in ocenil, da bi zgolj v Indoneziji skupna zmogljivost nerjavnega jekla (tj. ne samo izdelka v preiskavi) do leta 2025 lahko presegla 10 milijonov ton, kar za skoraj tretjino presega proizvodne zmogljivosti Unije. Po mnenju združenja Eurofer je treba učinek na uporabnikovo dobavno verigo v smislu člena 7(2b) osnovne uredbe pretehtati glede na učinke izkrivljanj, obstoj prostih zmogljivosti in konkurenco na področju surovin. Eurofer je dodal, da je bila neuporaba pravila nižje dajatve potrebna tudi, ko je Unija izpodbijala izkrivljanja, ugotovljena v Indoneziji v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) ([38]).

(291) Po dokončnem razkritju je Eurofer ponovil trditev, ki je bila že obravnavana v uvodnih izjavah 270 do 272 zgoraj, da je Komisija napačno izvedla preskus interesa Unije iz člena 21 pred tistim iz člena 7(2b) osnovne uredbe. V zvezi s tem se je združenje Eurofer sklicevalo tudi na uvodno izjavo 21 Uredbe (EU) 2018/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije. Po mnenju združenja Eurofer je Komisija s tem umetno razširila preskus interesa Unije in nadomestila binarno vprašanje interesa Unije iz člena 21 – „ali je uvedba ukrepov v interesu Unije ali ne?“ – z bolj odprtim vprašanjem – „na kateri ravni je uvedba ukrepov v interesu Unije?“ – kar ni v skladu z osnovno uredbo.

(292) V istem okviru je združenje Eurofer trdil, da je Komisija merila „dobavne verige“ nesorazmerno upoštevala v preskusu iz člena 7(2b). V okviru zaslišanja z dne 12. avgusta 2020 je zastavilo vprašanja o tem, katera raven prostih zmogljivosti bi bila dovolj velika, da bi prevladala v prid temu, da se pravilo nižje dajatve ne bi uporabilo, in kakšna primerjalna prikrajšanost, ki bi jo povzročila izkrivljanja, bi prevladala v prid temu, da se pravilo nižje dajatve ne bi uporabilo.

(293) Združenje Eurofer je poleg tega trdilo, da Komisija ni niti ocenila niti upoštevala drugih „ustreznih informacij“, ki so vplivale na sklep iz člena 7(2b), kot so:

(a) posebej visoka stopnja izkrivljanja nikljeve rude, zlasti v Indoneziji;

(b) dejstvo, da so bila za nekatere kitajske proizvajalce SSHR izpolnjena merila iz člena 7(2a) osnovne uredbe ne le za eno surovino, ampak za vsaj dve od njih, kar pomeni, da je bilo izkrivljenih vsaj 34 % (dejansko skoraj dvakrat toliko) surovin, uporabljenih kot vložek;

(c) dejstvo, da so bili poleg surovine, ki izpolnjuje zahteve iz člena 7(2a), izkrivljeni tudi številni drugi proizvodni dejavniki, ki se neposredno ali posredno uporabljajo v proizvodnji SSHR, tako na Kitajskem kot v Indoneziji, kot je evidentirano v podatkovni zbirki OECD o omejevanju industrijskih surovin in v pritožbi;

(d) dejstvo, da ugotovljena izkrivljanja surovin niso le trajni ukrep, ampak so se, kar zadeva Indonezijo, po obdobju preiskave z izvajanjem popolne prepovedi izvoza nikljeve rude namesto prepovedi izvoza, omejenega le na rudo z vsebnostjo niklja nad 1,7 %, še povečala;

(e) dejstvo, da se zdi, da je indonezijska vlada povzročila destabilizacijo niklja na trgu londonske borze kovin, na katerem se indeksirajo vložki proizvajalcev Unije, kar je še povečalo koristi indonezijskih in kitajskih izkrivljanj v zvezi z nikljem.

([38]) STO, Indonezija – Ukrepi v zvezi s surovinami, DS592, zahteva Evropske unije za posvetovanja z dne 22. novembra 2019.

(294) Združenje Eurofer je poleg tega trdilo, da je Komisija storila očitne napake pri presoji nesorazmernosti dajatev, določenih s stopnjo dampinga. V zvezi z dajatvami, ki se uporabljajo za Indonezijo, je Eurofer trdil, da dajatve na stopnji dampinga v višini 17,7 % namesto stopnje škode v višini 17,3 % ne bi imele skoraj nobenega dodatnega finančnega učinka na glavnega uporabnika in da nesorazmernega učinka nanj ni mogoče ugotoviti. Zato bi se poštena konkurenca znova vzpostavila brez kakršnih koli stroškov za uporabnika. V zvezi z dajatvami, ki se uporabljajo za Kitajsko, je Eurofer trdil, da je pri uvozu iz Kitajske opaziti spremenljive, vendar znatne razlike med stopnjo škode in dampinga (od 87,5 % za Tisco do 4 % za Fujian Fuxin Special Steel). Ta razlika in visoke stopnje dampinga kažejo precejšnjo zmožnost kitajskih proizvajalcev, da industriji Unije povzročijo škodo.

(295) Te trditve so morale biti zavrnjene. Komisija je priznala in potrdila, da na Kitajskem in v Indoneziji obstajajo znatne proste zmogljivosti ter da je industrija Unije v primerjavi s kitajskimi in indonezijskimi proizvajalci izvozniki, kar zadeva dostop do surovin, v slabšem položaju. Zato dve od treh specifičnih meril za oceno iz člena 7(2b) osnovne uredbe, ali je določanje dajatve v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe primerno, dejansko zahtevata uporabo člena 7(2a).

(296) Na podlagi dejstva, da samo eden od treh elementov, izrecno navedenih v členu 7(2b) osnovne uredbe, nasprotuje določitvi dajatve v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe, in dejstva, da je pritožnik opredelil dodatne elemente, ki niso našteti, ki pa ravno tako govorijo v prid uporabi člena 7(2a), ni mogoče trditi, da je tretjemu merilu pripisana nesorazmerna teža, tj. učinek na dobavne verige. Če bi se uporabil člen 7(2a), bi analiza tretjega merila, to je vpliva na dobavne verige, razkrila nesorazmerne posledice za uporabniško industrijo, kot je navedeno v uvodnih izjavah 370 do 377 začasne uredbe in potrjeno v zgoraj navedenih uvodnih izjavah 270 do 287. Če bi dajatve dejansko temeljile na stopnjah dampinga, bi se lahko splošni operativni rezultat uporabnika in v večji meri rezultat njegove skupine izdelkov SSHR znatno poslabšal pod ravnmi, navedenimi v uvodni izjavi 281. Zato se v okoliščinah, ko en uporabnik, ki zagotavlja precejšnje število delovnih mest v Uniji ter predstavlja večino uvoza in zelo velik delež potrošnje ter na katerega bodo dajatve nedvomno močno vplivale, če bi bile te uvedene na podlagi člena 7(2a), zaradi pomembnosti ugotovitev v analizi učinka na dobavne verige za družbe Unije sprejme sklep, da uporaba člena 7(2a) ni v interesu Unije. Dejstvo, da bi drugi elementi, kot sta preostala dva izrecno navedena elementa v členu 7(2b), ki jih je analizirala Komisija, pa tudi tisti, na katere se sklicuje Eurofer, kot je navedeno v uvodni izjavi 291, zahtevali, da se člen 7(2) ne uporabi, ne spremeni te ugotovitve.

(297) V zvezi z razlikami med stopnjami dampinga in škode ni mogoče sklepati, da bi bila uvedba dajatev na ravni stopnje dampinga sorazmerna, ker razlika v primeru ene od obeh zadevnih držav, tj. Indonezije, znaša le 0,4 odstotne točke. Podobno kot za Kitajsko je morala Komisija celovito oceniti učinek dajatve na ravni stopnje dampinga v skladu z merili iz člena 7(2b) osnovne uredbe. Ker je stopnja dobička zadevnega uporabnika že razmeroma nizka z dajatvijo, določeno na ravni stopnje škode, bi dvig dajatve za 0,4 odstotne točke ta položaj še poslabšal.

(298) Komisija se je z združenjem Eurofer strinjala, da so na voljo druge „ustrezne informacije“, kot je navedeno v uvodni izjavi 287. Vendar te informacije ne spremenijo rezultata zgoraj navedene analize. Dejansko se „ustrezne informacije“ nanašajo na izkrivljanja trga surovin v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe ter na njihov obseg in učinke, Komisija pa je obstoj tovrstnih izkrivljanj potrdila. Glede na pozitivne ugotovitve je Komisija nato izvedla analizo interesa Unije v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe. Na analizo Komisije o učinku uporabe člena 7(2a) na dobavne verige za družbe v Uniji ne vpliva nobeno od dejstev, ki jih je Eurofer navedel kot „ustrezne informacije“, in zato se ugotovitev Komisije, da uporaba člena 7(2a) ni v skladu z interesom Unije, ne spremeni.

(299) Komisija je zato sklenila, da je bila ocena, opravljena v skladu s členom 7(2b) osnovne uredbe, sorazmerna in ustrezna.

6.2.3.5. Sklepi

(300) Komisija je na tej podlagi skrbno pretehtala vse elemente in ni mogla priti do jasnega sklepa, da bi bila določitev zneska dajatev v skladu s členom 7(2a) v interesu Unije. Zato je potrdila, da je treba ukrepe določiti v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe. Komisija je tudi pojasnila, da ta sklep temelji le na dokazih in dejstvih, zbranih za to preiskavo, ne da bi posegla v zadevna posvetovanja znotraj STO.

(301) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila, da ni v interesu Unije, da bi raven ukrepov določila na ravni dampinga zaradi nesorazmerno negativnega učinka, ki bi ga to verjetno imelo na dobavne verige za družbe Unije, kot je zapisano v uvodni izjavi 360 začasne uredbe.

7. **INTERES UNIJE**

7.1. **Interes industrije Unije**

(302) Ker ni bilo nobenih pripomb glede interesa industrije Unije, so bili sklepi iz uvodnih izjav 362 do 364 začasne uredbe potrjeni.

7.2. **Interes nepovezanih uvoznikov**

(303) Ker glede interesa nepovezanih uvoznikov ni bilo pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav 365 do 367 začasne uredbe potrjeni.

7.3. **Interes uporabnikov**

(304) Družba Marcegaglia je trdila, da uvedba protidampinških ukrepov za črne kolobarje ni v interesu neodvisnih uporabnikov, saj veljavni zaščitni ukrepi že omejujejo prisotnost uvoženih izdelkov. Po uvedbi protidampinških dajatev bodo cene proizvajalcev Unije verjetno še narasle. Če bi Komisija ravnala v skladu z zahtevo družbe Marcegaglia, in sicer da iz uvedenih ukrepov izključi črne kolobarje, bi bili proizvajalci Unije prisiljeni konkurirati na segmentu trga črnih kolobarjev z uvozom po škodljivih dampinških cenah. Kot je navedeno v oddelku 2 te uredbe, so črni kolobarji očitno del zadevnega izdelka, zato ni mogoče zanemariti obravnave nelojalne konkurence v zvezi s to vrsto izdelka. Poleg tega je črne kolobarje mogoče nabaviti iz več različnih virov. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(305) Ker glede interesa uporabnikov ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav 368 do 377 začasne uredbe potrjeni. Pripombe, ki se nanašajo na interes uporabnikov v okviru učinka na dobavne verige za družbe Unije v smislu člena 7(2b) osnovne uredbe, so obravnavane v oddelku 6 te uredbe.

7.4. **Druge pripombe**

(306) Kitajski proizvajalec izvoznik STSS je trdil, da uvedba protidampinških dajatev ni v interesu Unije, saj na trgu Unije že prevladujejo proizvajalci Unije. Obstaja tveganje manjše konkurence in čezmerne koncentracije proizvajalcev Unije na trgu Unije.

(307) Komisija opozarja, da je cilj protidampinških ukrepov prav ponovna vzpostavitev pravične trgovine in s tem konkurence na trgu Unije. Zahtevek se zato zavrne.

7.5. **Zaključek o interesu Unije**

(308) Na podlagi navedenega in ker ni bilo pripomb, so bili sklepi iz uvodne izjave 378 začasne uredbe potrjeni.

8. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

8.1. **Zaščitni ukrepi, ki se trenutno uporabljajo**

(309) Po začasnem razkritju je več strani trdilo, da bi uvedba protidampinških dajatev povzročila pretirano zaščito industrije Unije, saj je bila industrija Unije na področju SSHR pred uvozom že zaščitena z zaščitnimi ukrepi. Tajvanski proizvajalec izvoznik Walsin je zahteval spremembo Izvedbene uredbe 2019/1382 ([39]), s katero so se spremenile nekatere uredbe, ki uvajajo protidampinške ali protisubvencijske ukrepe v zvezi z jeklenimi izdelki, za katere veljajo zaščitni ukrepi, da bi se preprečila dvojna pomoč zaradi skupnega učinka zaščitnih ukrepov in protidampinških dajatev, uvedenih za vroče valjane ploščate izdelke iz nerjavnega jekla iz Tajvana. Poleg tega je zahteval združitev tarifnih kvot za kategorijo 8 iz Izvedbene uredbe 2019/1382 za Tajvan in Kitajsko.

(310) Kot prvo želi Komisija pojasniti, da v tem primeru ni dvojne pomoči. Za izdelek v preiskavi za Ljudsko republiko Kitajsko, Republiko Korejo, Tajvan in ZDA veljajo zaščitni ukrepi za jeklo (kategorija izdelka 8) s kvotami za posamezne države ter košarica kvot za vse druge države. Ti ukrepi veljajo do 30. junija 2021. Komisija je 3. septembra 2019 objavila Izvedbeno uredbo 2019/1382, v kateri so bili navedeni vsi protidampinški in protisubvencijski ukrepi za izdelke, za katere so veljali tudi zaščitni ukrepi, ter navedla, da v vsakem od teh primerov protidampinška in/ali protisubvencijska dajatev velja v okviru kvote. Ko je kvota izčrpana, velja višja od protidampinških in/ali protisubvencijskih dajatev na eni strani in 25 % zaščitne dajatve za kvote na drugi strani. To načelo velja tudi za sedanje protidampinške ukrepe in zato dvojne pomoči ni.

(311) Kar zadeva prošnjo za združitev tarifnih kvot za Tajvan in Kitajsko za kategorijo 8 iz Izvedbene uredbe 2019/1382, se taka prošnja lahko predloži le v okviru zaščitne preiskave in se zato zavrne.

8.2. **Dokončni ukrepi**

(312) Glede na sprejete sklepe o dampingu, škodi, vzročni povezavi in interesu Unije je treba v skladu s členom 9 (4) osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči, da bi uvoz zadevnega izdelka po dampinških cenah še naprej povzročal škodo industriji Unije. Zaradi razlogov iz oddelka 6 in zlasti pododdelka 6.2.3.4 te uredbe je treba protidampinške dajatve določiti v skladu s pravilom nižje dajatve.

(313) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene na naslednji način:

Država porekla	Družba	Stopnja dampinga (v %)	Stopnja odprave škode (v %)	Protidampinška dajatev (v %)
Indonezija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Vse druge družbe	17,7	17,3	17,3
Kitajska	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	106,5	19,0	19,0

([39]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1382 z dne 2. septembra 2019 o spremembi nekaterih uredb, ki uvajajo protidampinške ali protisubvencijske ukrepe za nekatere izdelke iz jekla, za katere veljajo zaščitni ukrepi (UL L 227, 3.9.2019, str. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Vse druge družbe	106,5	19,0	19,0
Tajvan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Vse druge družbe	7,5	24,2	7,5

(314) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato odražajo stanje, v kakršnem so bile te družbe med navedeno preiskavo. Te stopnje dajatev veljajo izključno za uvoz izdelka v preiskavi, ki ima poreklo v zadevnih državah in ki so ga proizvedle poimensko navedene pravne osebe. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga je izdelala katera koli druga družba, ki ni izrecno omenjena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, ki so povezani z izrecno omenjenimi, se ne morejo uporabljati te stopnje dajatev in zanj velja stopnja dajatve, ki velja za „vse druge družbe“.

(315) Družba lahko zahteva uporabo individualne stopnje protidampinške dajatve, če ime subjekta pozneje spremeni. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ([40]). Vsebovati mora vse relevantne informacije, ki dokazujejo, da sprememba ne vpliva na pravico družbe do stopnje dajatve, ki se nanaša nanjo.

(316) Za zmanjšanje tveganja izogibanja ukrepom zaradi razlik v stopnjah dajatve so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi pravilna uporaba individualnih protidampinških dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne protidampinške dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega ta račun ni bil predložen, je treba uporabiti protidampinško dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(317) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa ta ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Četudi predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, bi morali carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in lahko kot v vseh drugih primerih zahtevajo dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotovitev, da je uporabljena stopnja dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(318) Če bi se zlasti po uvedbi zadevnih ukrepov znatno povečal obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, bi se tako povečanje obsega obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, ki je posledica uvedbe ukrepov v smislu člena 13(1) osnovne uredbe. V takih okoliščinah se lahko začne preiskava o izogibanju, če so za to izpolnjeni pogoji. S to preiskavo se lahko med drugim prouči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

(319) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinških dajatev, je treba protidampinško dajatev za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, ampak tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

8.3. **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(320) Glede na ugotovljene stopnje dampinga in glede na raven škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba zneske, zavarovane z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo, dokončno pobrati v obsegu, določenem v tej uredbi.

8.4. **Retroaktivnost**

(321) Kot je navedeno v oddelku 1.2 zgoraj, je Komisija na zahtevo pritožnika uvedla obvezno registracijo uvoza nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla, v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

(322) V zaključni fazi preiskave so bili ocenjeni podatki, zbrani v okviru registracije. Komisija je analizirala, ali so bila izpolnjena merila iz člena 10(4) osnovne uredbe za retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev.

(323) Analiza, ki jo je opravila Komisija, ni pokazala nadaljnje znatne rasti uvoza poleg ravni uvoza, ki je v obdobju preiskave povzročil škodo, kot je določeno v členu 10(4d) osnovne uredbe. Komisija je v okviru te analize primerjala mesečni povprečni obseg uvoza zadevnega izdelka v obdobju preiskave z mesečnim povprečnim obsegom uvoza v obdobju od meseca po začetku te preiskave do zadnjega polnega meseca pred uvedbo začasnih ukrepov. Tudi na podlagi primerjave mesečnega povprečnega obsega uvoza zadevnega izdelka v obdobju preiskave z mesečnim povprečnim obsegom uvoza v obdobju od meseca po začetku te preiskave do vključno meseca, v katerem so bili uvedeni začasni ukrepi, ni bilo mogoče opaziti nadaljnjega znatnega povečanja:

Uvoz SSHR	Obdobje preiskave		od septembra 2019 do marca 2020		od septembra 2019 do april 2020	
	v tonah	ton/mesec	v tonah	ton/mesec	v tonah	ton/mesec
LRK	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonezija	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Tajvan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Skupno	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Vir: Eurostat.

(324) Zato navedeni pogoj iz člena 10(4d) osnovne uredbe ni izpolnjen.

(325) Komisija je zato sklenila, da retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev za obdobje, v katerem je bil uvoz registriran, v tem primeru ni utemeljeno.

9. **PONUDBA ZAVEZ**

(326) Po dokončnem razkritju sta dva kitajska proizvajalca izvoznika predložila ponudbi cenovnih zavez v skladu s členom 8 osnovne uredbe.

(327) Komisija je ocenila ti ponudbi in sklenila, da bi bilo sprejetje takih zavez v smislu člena 8 osnovne uredbe nepraktično. Razlogi za to so predvsem številne med seboj neločljive vrste izdelkov, zajete v ponudbah, ki se znatno razlikujejo glede cen, omejitve predlaganega sistema indeksacije, ki upošteva nihanje cen, in v primeru ene od družb zapletena strukture skupine družb.

(328) Veliko število vrst izdelka, zajetih v ponudbi zaveze pomeni veliko tveganje navzkrižne kompenzacije, pri čemer se dražji izdelki lahko prodajajo pod predlagano minimalno uvozno ceno in so deklarirani kot cenejše vrste izdelka, za katere prav tako velja zaveza.

(329) Zaradi strukture skupine Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: TISCO), v katero spada družba STSS, obstaja tudi resno tveganje v zvezi s spremljanjem in navzkrižno kompenzacijo. TISCO je velika železarska in jeklarska skupina, dejavna na področju pridobivanja železove rude, proizvodnje in predelave jekla ter distribucije in trgovanja z blagom. Glede na naravo izdelkov ni mogoče izključiti, da skupina istim strankam prodaja ali bo prodajala različne izdelke, vključno z zadevnim izdelkom. Komisija tovrstnih transakcij ne more spremljati, da bi zagotovila upoštevanje minimalne uvozne cene za zadevni izdelek in učinkovito izvajanje zaveze.

(330) Poleg tega sta obe družbi v svoji ponudbi zaveze predlagali četrtletno indeksacijo, ki pa se nanaša na navedbe cen končnih izdelkov namesto na surovino. Predlagana indeksacija se ni štela za ustrezno in ob upoštevanju številnih različnih vrst izdelkov bo tudi njeno spremljanje obremenjujoče, če ne celo neizvedljivo.

(331) Komisija je vložnikoma poslala dopis, v katerem je navedla razloge za zavrnitev ponudb zavez in jima dala možnost, da predložita pripombe na to odločitev.

(332) Komisija je prejela odgovor družbe STSS, v katerem je družba revidirala nekatere elemente ponudbe zaveze, vključno z ravnjo predlagane minimalne uvozne cene. Vendar pa je bila ta revidirana ponudba zaveze predložena po poteku zakonsko določenega roka iz člena 8 osnovne uredbe. Čeprav bi družba lahko predložila zavezo že takoj po uvedbi začasnih ukrepov, je to storila šele zadnji dan zakonsko določenega roka, tj. pet dni pred rokom za predložitev pripomb v zvezi z dokončnim razkritjem. Kot je navedeno zgoraj, je družba STSS predložila revidirano različico ponudbe zaveze zunaj veljavnega roka, zato je bila ta zavrnjena.

(333) Poleg tega bi kljub prizadevanjem družbe, da poenostavi svojo prvotno ponudbo zaveze, kar zadeva število minimalnih uvoznih cen in nekaterih zavez, ponujenih v zvezi s prodajnimi potmi in prodajo drugih izdelkov v Uniji s strani družb skupine TISCO, zelo zapletena struktura skupine družb in raven minimalne uvozne cene povečali verjetnost navzkrižne kompenzacije, če bi bila zaveza sprejeta. Zato je Komisija vztrajala pri svojih ugotovitvah, da bi bilo učinkovito spremljanje zaveze neizvedljivo.

(334) Zato sta bili iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 327 do 333, obe ponudbi cenovnih zavez zavrnjeni.

10. **KONČNE DOLOČBE**

(335) V skladu s členom 109 Uredbe 2018/1046 ([41]) je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C Uradnega lista Evropske unije, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(336) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

JE SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev za uvožene ploščato valjane izdelke iz nerjavnega jekla, v kolobarjih ali ne (vključno z razrezanimi izdelki in ozkimi trakovi), vroče valjane, brez nadaljnje obdelave, z izjemo izdelkov, ki niso v kolobarjih, širine 600 mm ali več in debeline več kot 10 mm, ki se trenutno uvrščajo pod oznake HS 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 in 7220 12 ter s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Tajvana in Indonezije.

([41]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Država	Družba	Stopnja dajatve (%)	Dodatna oznaka TARIC
Indonezija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Vse druge družbe	17,3	C999
Ljudska republika Kitajska	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,5	C546
	Vse druge družbe	19,0	C999
Tajvan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Vse druge družbe	7,5	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevna država]. Izjavljam, da so informacije na tem računu popolne in točne.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki velja za vse druge družbe.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/508, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Dokončna protidampinška dajatev se ne obračuna retroaktivno na registrirani uvoz. Podatki, zbrani v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe (EU) 2020/104, se ne hranijo več.

Člen 4

Člen 1(2) se lahko spremeni, da se dodajo novi proizvajalci izvozniki iz Ljudske republike Kitajske in se za njih uvede ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso vključene v vzorec. Novi proizvajalec izvoznik predloži dokaze, da:

(a) v obdobju preiskave (od 1. julija 2018 do 30. junija 2019) ni izvažal blaga iz člena 1(1) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske;

(b) ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo; ter

(c) je zadevni izdelek dejansko izvažal ali je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. oktobra 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN